170
G102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

~~V:90c~~
170 G 102
CA. 240 a (I)
GW. 3261

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

90c

Baptiſte Mantuani vatis excellentiſſimi. in preconium Roberti Seuerinatis panegyricum Carmen. Cui Somnium romanum ad Andream comitem adheret.

¶ Aliud eiuſdem epigrāmatum opus elegātiſſimū ad Falconem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

¶ Fratris Baptiſte Mantuani Carmelite theologi ad clariſſimū Equitem Dominum Lodowicum Gonzalem Hiſpanum diui Jacobi Galleci commendatarium digniſſimum: in Robertum Seuerinatem panegyricum Carmen.

SEmideum veteres inſignia facta poete
Meonijs vſi fidibus grandiqꝫ cothurno
E tenebris clarā in lucem traxere canēdo.
Proptēa magni tumulū miratus Achillis
Pelleo genitore ſatus: dum moenia Troie
Littore ſigeo laceramqꝫ inuiſeret vrbem.
O fortunatū iuuenem cui carmine dixit
Moenio dici tantoqꝫ ad ſidera cantu
Contigit extolli: famaqꝫ repellere mortem.
Sed tñ in ſacros ſors eſt minꝰ equa poetas.
Nam dum magna canūt heroum facta: putātur
Vana loqui: qꝛ vulgus iners ⁊ languida corda
Dum ſublime nihil curāt ⁊ ſegnia ducūt
Ocia: ꝟtutis duriſſima pectora nunqꝫ
Cominus ⁊ fortes cōtrectauere lacertos.
Noctua phoebeū viſu nō ſuſtinet orbem:
Hoc etiā iouis armigero putat eſſe negatū.
Sic genꝰ hoc exangue ſuis qꝺ viribus impar
Autumat: herculeos excedere indicat auſus.
Cedite degeneres animi: noctemqꝫ ſubite
Tartareā: ſtygijqꝫ lacus teterrima luſtra
Lumine qui tremulo claros nō cernitis ignes.
Nec quales habeat ꝟtus diſcernitis alas.
Quis lerne Nemeeqꝫ feram ſaltuſqꝫ molorchi

a ij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Quis domuit ceruã ęripedem: quis abſtulit angues
Uertice de lycij montis flãmamqꝫ chimerę.
Et q̊s ſemiferis iuga dicit hoſpita mõſtris
Oppreſſiſſe: fuit labor et ſolertia tanti.
Ampla quis ex vno cõfecit marmore tecta
Thraicio fundata ſolo: qua magna perinthus
Ante fuit: priſcũ mutauit heraclea nomen.
Ardua pyramidũ quis culmĩa nubib⁹ ęquat:
Quis tãtis epheſum tẽplis: quis turre Canopũ
Lucifera: libycas olim q̊s preſſit harenas
Mole iouis tãti: quis vicit amazona fortẽ:
Quis lapitas: duroſqꝫ truci lęſtrigonas ore:
Alpinũ quis ſtrauit iter: quis marmor aceto
Rupit ⁊ ęternis canẽtia ſaxa pruinis:
Hęc facit aſſiduo ſudãs in puluere virtus.
Quattuor in magno rerꝫ primordia mũdo
Secretis abſtruſa locis ignotaqꝫ regnãt:
Scilicet hęc. fatũ. virt⁹. fortuna. deuſqꝫ.
Jura deo maiora manẽt. cui proxima ꝟtus
Tercia ſors fato. cui ſe fortuna miniſtram
Exhibuit: flãmis ꝟtus durata geluqꝫ
Fortunã fatũqꝫ domat. dare ſola triũphos
Et leuib⁹ vectare rotis: intexere lauros
Frontib⁹ ⁊ viridi raptũ de ceſpite gramen
Jpſa poteſt. fuluo lucẽtes ęre coronas
Signaqꝫ partitur naualib⁹ ardua roſtris.
Et faciles myrtos exanguis pręmia belli.
Hęc monſtrare volẽs ſua quanta potẽtia: ſęclis
Plurima p̄teritis hoim̄ ſublimia fecit
Pectora ſed noſtro non vſa minoribus ęuo

Viribus illuſtrem belli paciſqꝫ Robertum
Protulit officiis:ſeſeqꝫ effudit in illum.
Ipſe caput ſacrū totamqꝫ ſimillimꝰ illi
Corpis effigiem. Caſu ſi pingat apelles
Inſignem clarūqꝫ ducem voluiſſe Robertū
Fingere:et exemplar ductū credetur ab illo.
Cerne virū. viden excelſę quę gloria fronti:
Quis capiti decor incano: quę gr̄a veſtit
Lumia: maturo q̄d maieſtatis in ore
Fulgeat:extantes humeros pectuſqꝫ leuatū
Leniter ⁊ ſetoſa toris porrectaqꝫ cerne
Brachia neruoꝝ ſolida compage ligari.
Pręſcia venturi iuſſuqꝫ excita tonantis
Tale duce natura decꝰ largita futuro eſt.
Quā bene criſtata recubāt ſub caſſide crines
Quā bene ſub torace ſedent mauortia corda.
Non ęrata grauat viridem lorica ſenectam.
Non validā grauis haſta manū:non ilia fulgēs
Enſis:et horrificū ſpargēs romphęa nitorem.
Cum rutilare truces conos adamantaqꝫ ſummo
Vertice vibrātes late diffundere flāmas
Aduerſę videre acies trepidare videres
Corda manuſqꝫ virū:tremulaqꝫ in ſtapede plātas
Stare loco neſcire:duciſqꝫ p̄ntia tanti eſt.
Sicut vbi libyę ꝑ inhoſpita rura leonem
Iratum videre ferę:ſi fidere curſu
Si tentare fugam nequeūt ante illiꝰ ora
Depoſita ceruice iacent:regemqꝫ fatētur.
Nec ſemel aut vno tantū fuit agnita virtus
Iſta loco:procul europā diſcurrit in omnem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Qua premit aerias gallis in finibus alpes
Hyberno Cynoſura gelu: qua murmurat ęquor
Hadriacum: qua rura ligur ſaxoſa colonus
Exercet miteſqꝫ legit de collibus vuas
Tyrrheno ſiculoqꝫ madent vbi littora fluctu
Facta ducis celebrēqꝫ ſonāt ora oīa famam.
Quid referā virides annos cū venit in arma
Pene puer: patrui mores ꝛ fortia ſemper
Signa ſequēs: teneras p̄ma lanugine malas
Claudere fulgēti galea cū coepit: et armos
Delitijs rigido poſitis circūdare ferro.
Sicut Marmarici ſoboles primęua leonis
Jam pendente iuba curuis vbi fortior ętas
Unguibꝰ ꝛ validis armauit dentibꝰ ora
Stare nequit: curſuqꝫ feras ſaltuqꝫ fatigat.
Sic puer vt flagrās picena ꝑ oppida fulmen,
Tranſijt: et celeri fregit tot moenia marte.
Nō maiora tulit ꝟtutis ſigna futurę
Scipio: cū pauidis tranās ꝓ ciuibꝰ ęquor
Attulit in libycam ſtrages ꝛ funera gentem.
Quid repetam victis antiqua pericula boijs:
Scit Verdō Tanaruſqꝫ furēs Tanaroqꝫ ꝓpinquās,
Eridanus: nec nō inſubris flumīa lambri.
Quid cū vix ſecum rapuit ſua ſigna Jacobus
Aufugiēs: erat ille tn̄ non ſegnis: et artem
Palladiam doctus: ſumptaqꝫ acerrimꝰ haſta.
Non marius Cimbrū maiori clade furētem
Nec marathon fudit maiori turbine perſas
Milciades qn̄ ſubitis cōgreſſibus hoſtem
Fregit: et ingentē ſepeliuit ſanguine campum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Adde fluẽtinis pugnam pro ciuib9: adde
Flaminiũ (poterit meminiſſe Bononia) martem
Ipſe q̃z a gallis magnos ſortit9 honores
Militiã ſub rege diu tractauit ꝛ arma.
Quis canat aſſumptos olim ꝑ rege labores
Quẽ modo fata premũt: quis parthenopea ꝑ arua
Flagrãtes referat pugnas: mille oppida mille
Terruit excelſis poſitas in montib9 arces
Poſtq̃z ſidereo moriẽs Alfonſus olympo
Claruit: et magno coelũ repetiuit honore:
Arnus ꝛ alpheę meminerũt humida Piſę
Moenia: cũ patrio miſſus de littore miles
Daunius in tuſcos magno ruit agmine cãpos.
Scit quib9 immẽſum traiecit pontib9 amnem
Luca vetus qualeſq̃z dedit tuba martia cantus
Scit veteris Lunę tract9 nymphęq̃z marinę.
Cum ducis anguiferi ſtygio caput abdidit orco
Ultrici mors acta manu cũ plurima creuit
Seditio fortuna grauem meditata Roberto
Perniciem ꝟtute nouos abigente tumultus
Et fraudes retegẽte deo deluſa retraxit
Lora dolens: gemuitq̃z dolos exire latẽtes.
Bis patrię latur9 opem: bis pulſus iniquo
Sidere: virtuti ſaltẽ ſatis vndiq̃z factũ eſt.
Semꝑ habet ventos placidũ quib9 excitet ęquor
Aeolus: et nautis curſus fortuna ſecundos
Inuidet: et crebrũ ferit alta ceraunia fulmen
Sz magis excelſę patuit ſolertia mentis
Cum ſeruile iugũ Genuę contriuit et vrbem
Egregiã ligurum: terra pelagoq̃z potentem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

In pacem antiquā libertatemqꝫ reduxit
Quam tn̄ ante graui patrię ſubiecerat aſtu.
Hoc orbis miratur opꝰ: ſuperare videtur
Id facinus tam grande fidem: ſed vidimꝰ ipſi:
Nec tm̄ liuor potis eſt abſcōdere lumen
Claſſica ⁊ armoꝝ ſtrepitus ⁊ cornua rauco
Irritata ſono contortaqꝫ ſulfure ſaxa
Audiuere ꝓcul Cyrne Sardoaqꝫ tellus
Sicut vbi auguſtus celſa ſub Leucade victor
Agmina diſiecit phario crepitātia ſiſtro.
Nō animis tm̄ fabios valuiſſe trecētos
Qui patrię vallum ſeſe fecere: ſuoqꝫ
Corpore clauſerūt aditus hoſtilibꝰ armis
Crediderim: nec te cōbuſto Sceuola trunco.
Cum furor Auſoniā nuper mauortius oēm
Subuertiſſet: opes venetę feſſumqꝫ lababat
Imperiū: vires italę cōcordibus armis
In venetū magnos ſimul exciuere tumultus.
Arma viros fractaſqꝫ padus ſub gurgite lato
Voluit adhuc claſſes: et adhuc tinnitibꝰ aures
Ferrarię tantis reſonāt: calcata paludum
Stagna quibꝰ vix ante fuit via piſcibꝰ: altos
Sub quibꝰ irato nabat padus ęgre pontes
Nec laudare ſatis poſſum: nec credere quenqꝫ
Poſſe reor niſi qui tātis interfuit auſis.
Nō melius rhenū cęſar Rhodomanūqꝫ ſonātem
Edomuit: rapidū non ſic auguſtꝰ Araxem
Ferre iugum docuit: ripiſqꝫ adiūgere ripas.
Heu quātos luctus illis q̄t ſęua diebus
Funera ſollicitę rapto pro pignore matres

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Accepere. ferūt athesim per rura cruentum
Iſſe diu ripis toto mœrentib⁹ anno.
Ipſe etiā vitreis qui paſcua diuidit vndis
Mintius accepta variauit cęde colorem:
Sanguineūq; bibit mixto cū puluere rorem.
Solus martis onus tāti furiaſq; Robertus
Suſtinuit: ſolus tātos cōpeſcuit ignes.
Nec tm̄ Cocles nec tantū Curtius vnq̄;
Moliri potuit. vetēs ſua ſecula laudent
Noſtra ſuis etiā non ſunt fraudāda tropheis.
Hic qn̄q; moras Fabij qn̄q; furorem
Cęſareū ſimulās vario ſtratagemate victor
Italię ſeſe ingenti prefecit honore:
Cōmunēq; hoſtes ipſi fecere magiſtrum
Militię: nec eos puduit diſcedere ab armis:
Et pacē petere & palmā prebere Roberto.
Credim⁹ officijs olim lōgęua daturos
Signa triumphalē venetos ingentib⁹ arcum
Nam penes hos viuit priſcę virtutis imago
Et veteres ęquāt regnis creſcētibus annos.
At nūc romanas arces gentiſq; latinę
Regna quib⁹ quondā totus nō obſtitit orbis:
Et violata ſacri defendit iura ſenatus.
Ultorem hūc omnes aſſertorēq; ſalutis
Aſciuere ſuę. populi quos Brucia tellus
Quos garganus alit Marſi forteſq; ſabini.
Et locri quos vt fama eſt inuiſa tyrānis
Compulit indignā bellis auertere ſortem
Et diomedei ciues Dauniq; nepotes:
Lucani calabriq; omnes: atq; hernica ſaxa

Vno oēs clamore vocāt: vnoq; Robertum
Ore petūt. altis prerupte collibꝰ arces
Auxiliū vento explicitis insignibꝰ orant.
Ipse ꝑ hostiles latij modo fulmiat agros
Parthenopē cumasq; petēs. Cataphratta sequūtur
Agmina. iam Claniū magnus iā pulsat acerras
Clangor. ⁊ ingēti trepidat cāpania motu.
I. decꝰ Italie tātoq; accinge labori:
Preteritisq; nouā meritis hāc adijce laudem.
Quā delere sequēs annis labētibꝰ etas
Nulla queat: que coelo ipso scribat̃ ⁊ astris
Parce tñ miseris: nec te fortuna superbum
Efficiat: casu ꝟtus dominetur in omni.
Sz quibꝰ antique laudis te heroibꝰ equem
Ausonie custos ⁊ seui gloria martis
Nescio. nam paucos hoꝝ syncera coronat
Fama vel vnicolor ꝓbitas sed crimie virtus
Multotiēs offensa cadit: mutatq; colorem
Virgineū. ceu cum terrenā Cynthia nubem
Intrat: et amisso ꝑdit sua lumia phoebo.
Cesar vt edomito laudem foeliciter orbe:
Sic meruit summū violata turpiter vrbe
Dedecus: atq; fauis taxos iniecit amaras
Adde q; e magni templo iouis impius auꝝ
Sustulit: et patrio maculauit sanguine dextram.
Tu vero patriā seruas: limenq; paternū
Exulibꝰ reddis q̄s non sentētia legum
Sed liuore furor tinctus fugat herculis instar
Ad cōmune bonum genitꝰ. Tu templa deūq;
Crimijs oneras donis. labētia multo

Reſtituis delubra ſitu. tua dextera nulla
Cęde madet. fuluūq; tibi nō imꝑat aurum:
Hannibali vero clades preconia noſtrę
Magna ferūt. ſed fœmineis qui vicerat omnes
Vincitur illecebris: partoſq; offuſcat honores.
At tu blandicijs rigidum muliebribꝰ enſem
Et celeres preponis equos: ignaua peroſus
Ocia: continuis robur ſudoribꝰ auges.
Sed neq; tu libycam miti ſub pectore claudis
Perfidiam: Tu nāq; fidem tu fœdera ſeruas.
Decolor emathij regis canit India nomen
Perpetuū: ſenſit celebrem Taprobana famā
Terra iacēs noctes vbi ſol facit igneus ęquas
Sed tn̄ ille graui quotiēs erat excitus ira
Lęta cruentabat turpi cōuiuia cęde:
Atq; furēs aliquem comitū mucrone petebat.
At tua tam grauibꝰ non ęſtuat ira procellis.
Nam ſubitos innata premit prudentia motus:
Et cito ſideream ſpargit clemētia frontem.
Vnus adeſt cui te ſimilem tua lactea virtus
Efficit: et nulli ꝓbitas obnoxia culpę
Scipio. qui tāto fœlix cognomīe nunq̄;
Criminis illuſtres maculauit labe triumphos.
Fama facit vos vna pares. vos vnꝰ honeſti
Juſticię vos vnus amor. par cura pudoris
Vna gubernādi celebrat ſolertia martis.
Adde ꝙ ille mori pauper q̄; viuere auarus
Maluit: abiectis opibꝰ ſeruiuit honori:
Mancipiū virtutis erat: quę ſumma putatur
Solaq; libertas: ſunt vincula ferrea mores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Indomiti: menteſq; iugo ſcelus arcet iniquo.
Te q̊q; Pompeio patrię pietatis ⁊ ęqui
Quadet honor cõferre: vetat graue funeris omen.
Si te militia plures ⁊ reb⁹ agendis
Aequiperãt priſci lectis annalib⁹ ęui
Relligiõe parem tibi nõ offendim⁹ vllum.
Tu mare tu ſiculos fluct⁹ ⁊ limen Aceſtę
Alcinoiq; domos regnũ phęacis Olyſſi
Phoebeam tu naue Rhodon petis atq; Cythera
Carpathio pretẽta mari perſęaq; ſaxa
Triſtis vbi Andromade mõſtris obiecta marinis
Fleuit. et ęquoreo Chriſti p̄ſepia curſu
Quęris vt horrẽdi videas caua ſaxa ſepulchri.
Nec cõtentus eo Nilum ⁊ mẽphitica regna
Trãſis: et ĩmites arabum ꝓgreſſus ad oras
In iuga veniſti longo panchęa labore.
Cinnama ꝑ cãpos illic ⁊ tura legũtur:
Illa niger Nabatheus arat felicia rura
Et legit ex multa ſpirãtes arbore ſuccos:
Mox iter ad ſancti pręrupta cacumĩa mõtis
Uertis: vbi duro ſtillãtes marmore guttę
Diuinũ teſtantur opus: q; languida morbos
Membra fugãt attacta graues. hinc ꝟgis ingens
Gloria cyprigenę totũ vulgatur in orbem.
Te maris ⁊ terrę fecere pericula ſacrum
Hoc iter iſte labor ſummo te aſcripſit olympo:
Nec ſinit hoſtiles in te ſęuire cateruas.
Quare age romuleos dux fortunate penates
Et latias tutare domos: ſuccurre tuoꝝ
Caſibus: et miſeros ſiculis a finibus audi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Ut poſtq̃ʒ domito florens victoria regno
Te reducē nobis dederit cū laude triumphū
Accipiēs curru venias inuectus ⁊ auro
Splēdidus. ⁊ niueos videas ſudare iugales
Axe ſub aurato ſparſis candentibꝰ alta
Circum colla iubis greſſuſqʒ audere ſuperbos
Sʒ frenis parere tñ legemqʒ magiſtri
Compoſito ſeruare gradu. Deſcēdet ab alto
Limine ſolēni pompa plebiſqʒ patrūqʒ
Cinctus: et albēti gradiēs in veſte ſacerdos
Maximꝰ immenſo magnū decus addit honori.
Nec tarpea tibi rupes ſʒ ſumma petenter
Limina ſiderea poſuit quę Roma tonanti
Clauigeroqʒ patri: ventis vbi cymba ſecūdis
Nauigat in tutos ſpumoſa ꝑ ęquora portus.
Roma coronatos paſſim ꝑ compita funes
Ducet ⁊ extēſo claudet velamine coelum
Per celebres aulęa vias ſuſpēdet: et omnis
Uicus odorato late ſpirabit amomo.
Tum tuba pacificos cantꝰ alternaqʒ reddet
Carmina partitis vicibꝰ tunc tibia dulces
Ad numeros inflabit ebur: totoqʒ ſonabūt
Aethere plaudentes populi ſonus oībus idem
Lęticię cōfuſus erit ruet vndiqʒ magnū
Multiſonę pelagꝰ turbę. tibi geſtiet omne
Limen: et ex alto ſpectabūt culmine matres.
In vultus cōuerſa tuos ſuſpēſa manebit
Roma diu. talē priſci videre triumphū
Paulus vbi antiq̃s macedum populatꝰ honores
Alta catenatum tulit in capitolia regem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Sic p̄cor has olim liceat mihi cernere pompas
Et cātare tuas maiori carmine laudes.
Nos tibi viuēti tantos debem⁹ honores
Sꝫ vitę maiora manēt te dona futurę.
Quę dum flagrāti cuperem cognoscē voto
Orassemqꝫ diu superos arisqꝫ dedissem
Candida cū gemitu lucentib⁹ orgia flāmis
Ipsa nec ambiguis tādem mōstrata figuris
Et miro sunt visa modo. dum palladis humor
Pasceret ardentē lychnum suspensa tenebam
In multam vigilās noctem vix lumīa somno
Aspergēte graues lętheo flumīe sensus.
Siue sopor seu mens excessu capta ꝓfundo
Egerit hoc: tolli in magnā sum visus olympi
Sublimēqꝫ dei patriam: quo nubila nostram
Nulla ferūt noctem: coelesti lumīe virgo
Circūfusa caput sacrū: fontemqꝫ serenam:
Cui fulgēs insigne rotę. cui lucida nubes
Ex humeris ꝓlapsa pedes currebat in imos.
Multimodisqꝫ fluens sinib⁹ crispabat amictum
Qualem nulla p̄t hoīm solertia filo
Texere nec viuos imitās pictura colores
Fingere. dux erat ista mihi: duxitqꝫ ꝑ orbes
Aethereos magni monstrās miracula mundi.
Dum ꝓcul a terris quātum se tollit in altū
Pelion aut magni vertex sublimis olympi
Per tenebras noctis mediūqꝫ ꝑ aera nobis
Esset iter quędā pallenti corpe formę
Ora quib⁹ succensa. leues in tergore pennę.
Unguib⁹ harpyis similes sine voce leuarūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Ingentes alas: rapidoq; abiere volatu.
Sicut cū magno paſcētes agmine corui
Si ſubito venator adeſt nigrātia tollūt
Brachia: et extento fugiūt ꝑ inania collo.
Territus heu quęnam ſꝫgo teterrima dixi
Turmatim volitāt tenues ſimulacra ꝑ auras?
Hęc referēs ibam lateri conſertus ⁊ arnno
Uirginis vt pauidi latitāt ſub matribꝰ agni
Cum truculenta feri videre lycaonis ora.
Tum ſꝫgo duce me nulla formidine pectꝰ
Frigeat. hęc nr̄o fugiūt exterrita vultu
Agmina. Sūt animi triſtes q̄s expulit olim
Sedicio ꝓmeua: tenēt hāc aeris oram
Perpetuo dānata gelu tenebroſaq; regna.
Hęc loca ſunt vbi Uulcanū longęua vetuſtas
Credidit arma ioui trifidūq; excudere fulmen.
Hic notus hic boreas habitāt: hic horrida grādo
Hic ſonat horrendū tonitru. nubeſq; ꝑ atras
Fluctuat: hinc imbres: hinc nix hyberna ꝑ alpes
Expuitur gelidoq; ſolum circūdat amictu.
Pars terrę vicina magis canēte pruina
Et lachrymis vitrei roris ſtillantibus humet.
Altior hic per quē ferimus veſtigia tractus
Aeris: ętherec ſentit contagia flāmę
Ardeſcitq; magis ſtellis ſorbentibꝰ iſtuc
Ex ima tellure vapor ſublatus ab igni
Corripit̄. varioſq; facit ſplēdere Cometas.
Hic bolides: lōgęq; trabes: Xiphięq;: Dociq;
Hic pogon crineſq; micant: et acontius ardor
Atq; aliꝫ ſicut diuerſi vultibus ignes

Sic quoqꝫ diuerſa ſortiti nomina voce.
Dis de ingentes rerum predicere motus
Uenturoſqꝫ ſolet terris portendere caſus
Sicut p̄terito chalabros cum terruit anno
Fulgor. ⁊ ignitis ardens mucronibꝰ aſtrum.
Mox ꝓferre caput tanti cepere tumultus.
Et teretes aīare tubas: bellūqꝫ per omnem
Auſoniam: et latiū Thibris potare cruorem:
Nūc ego ꝑ rapidos ꝟgo mihi trāſitus ignes'
Eſſe poteſt impune: leues ſi corpa flāmę
Sic terrena cremāt: virgo rariſſima dixit
Flāma nec exurit nec diſſipat ore tenebras
Ni congeſta voret terrenę pabula molis
Aſt vbi ſiccato vires in corpe traxit
Urit: et illuſtrem veſtitur lumine vultū.
Hęc ait: et celeri flāmam tranare meatu.
Cepimꝰ: at poſtqꝫ raros ſuperauimꝰ ignes
Conſtitit. ⁊ ſummo terras mōſtrauit ab axe
Sic memorās. Cāpos humiles pontūqꝫ liquētem.
Deſpice: cōuerſo regna ad mortalia vultu.
Aſpice qꝫ breuibꝰ ſpacijs humana coegit
Tecta deus. terram pelagus pene occupat oēm
Aequorei ſpacioſa greges maioraqꝫ longe
Regna tenēt. in clauſtra homies anguſta redacti
Tam magnos agitāt tam paruo in pectore fluctus.
Illic tota iacet quam ſi quis ſanguine fuſo
Sortitur: bene credit emi peritura diebus,
Gloria vēturis. Romę quā totus honorat
Orbis ad extremos nomen nō trāſmeat ortus.
Illis tot cędes hoīm tot funera campis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Tot lachrymę tot voce ſonāt ſuſpiria triſti.
Si genꝰ humanum ſaperet: nec inertia tantū
Illecebris captū vitęqꝫ fugacibꝰ annis
Corpora curaret. labētia regna lutūqꝫ
Caſuraſqꝫ habitare domos ⁊ vile puderet
Hoſpicium qđ cuncta ſinu: coeliqꝫ mariſqꝫ
Purgamēta legit: triſtes vbi ſidera caſus.
Aſſiduaſqꝫ pluūt infeſto lumīe mortes.
Cerne ait: et raras intercurrētibus vndis
Monſtrabat terrę maculas: et euntia circum
Aequora: q̄ multis ſupereminet vndiqꝫ tellus
Orbibꝰ: in plures populos diuiſa: genuſqꝫ
Multimodū: ſtygijs etiā ſub manibꝰ inquit
Eſſe domos: quę cū nos aere ſomnꝰ opaco
Sopit habēt phoebi radios paſſimqꝫ per vrbes
Exercēt operas ciues: per rura coloni.
Nos illis homīes tm̄ quę vidimꝰ ipſi
Credimꝰ eſſe locis: ſed ⁊ hi q̊ tartara ſubter
Arua colūt veſtras inq̊t ſub fluctibꝰ altis
Nare putāt terras: illis cōtraria certe
Sed nō alta magis ſemꝑ veſtigia fertis:
Nam neqꝫ vos illis illos neu credite vobis
Eſſe ſuperpoſitos: Spacijs ęqualibꝰ ęther
Undiqꝫ circūfert immotis axibus aſtra.
Nec pars vna iacēs infra ꝑs altera ſupra.
Undiqꝫ terra ſubeſt coelo: coelū vndiqꝫ ſurſum.
Aſpice iam curuū triuie ſuperauimꝰ orbem.
Ipſa ſub humēti modo fert veſtigia cancro:
Iam terras rorabit aquis: iam nubila coget.
Vix ea finierat: ſubito cōſpeximus atram

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

E pelago nubem tolli: mox frigidus aer
Jntonuit ventis ⁊ tempeſtate ſonora.
Viſa prius cœca latuit caligine tellus.
Altius apprehēſo me preuia traxit amictu.
Hic ſonꝰ: hic ingens moto cōcentus olympo:
Et ꝓcul audite mira dulcedine voces
Letaqꝫ ſuſpēſam rapuerūt carmina mentem.
Tum mihi dux tolle arrectis os auribꝰ: iſto
Perpetuū peana deo modulamīe cœlum
Reddit: et ęterna cōcordant ſidera laude.
Nullus ibi fato locꝰ eſt triſtive ſenectę
Hoc cœleſte melos annis mordacibꝰ obſtans
Effugat exangues rugas: hęc tāta voluptas
Nō ſubijt mentes hoīm non impulit aures.
Hi ſunt ęthereę cāpi regionis: ad ortum
Verte acies: claroſqꝫ vide terrę immemor orbes.
Aſpice quā claro graditur Cyllenius ore
Qui minor apparet vobis: iam ſurgit: et ipſum
Jam Seres indiqꝫ vident. Quis lucidus inqꝫ
Jlle nitor. cui ſe croceis aurora capillis
Copulat: et tenui luſtrat iam lumīe terras:
Quam leto ſplēdore micat: qꝫ grata venuſtas
Preſedet. tremulā dum ſpargit in ęquora lucē
Emicat ⁊ pulchro gaudet ſub ſidere pontus.
Hęc venus eſt inqt mea dux: hęc flāma benignū
Porrigit in terras clemēti luce fauorem.
Et nūc herbiferis rorem diſſeminat agris:
Nūc aperit flores depaſtaqꝫ gramina campis
Reſtituit: tenueſqꝫ pluit per paſcua nimbos.
Cur fugit in calpen dixi cur fluctibus altis

Fertur ad occaſum ꝑlagꝰ: nec ꝑllitur euro:
Luna vehit ſecū pelagos rn̄dit ꝛ orbe
Jam cadit ex alto: latijs iamiam occidit oris.
Et remeare fretū: retroqꝫ impellere magnā
Cum ſonitu molem vndaꝝ ſpumāqꝫ videbis
Vorticibꝰ ferri rapidis ꝛ currere in ortum.
Rarus eni̅m pulſis claret iam nubibꝰ aer.
Lunaqꝫ per clarā diffundit lumīa noctem
Terminꝰ hic tenebris: ſterilē non altiꝰ vmbram
Terra leuat: nigros circūfert pallida vultus.
Oraqꝫ ꝑpetuo refugit titania gyro
Et modo ſub pedibꝰ ſuprema cacumīa noſtris
Erigit: et medio terras nox humida curſu
Jam tenet: eoos ſurgēs aurora colonos
Excitat: et lucem cantu prenūciat ales
Veſperij coenas ineunt: ipſiqꝫ britanni
Pinguibꝰ incipiūt hilares accūbere menſis.
Aſpice ꝗꝫ lato ſol circūplectitur ore
Oceanū terreqꝫ ſolum: fugit vndiqꝫ lato
Margine: ſed ꝓmos iam latior exit ad ortus.
Qui mūdi neſciret opus ſuccēſa putaret
Aequora ꝛ ingēti Neptunū ardere camino.
Lumen ab occaſu ſenſim ſubmittit in ortum
Aurorā veneremqꝫ ſequēs. Que incēdia dixi
Tanta ꝓcul video flāmis ardere cruentis
Jlla inquit Mars eſt aſtrū crudele nocēſqꝫ
Terrigenis ſemꝑ morbos ꝛ bella minatur.
Jſte per auſoniā bellis ardentibꝰ omnem
Sequit: et indomito ciet vndiqꝫ bella furore.
Quod niſi nos diui quibꝰ hec mortalia credit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Regna pater ferrem⁹ opem: dudum itala tellus
Heu. miserę cedis grandes ploraret aceruos.
Sȝ mihi magna mei cura eſt ſtudiūqȝ Roberti.
Quottidie bellis illi comes oībus adſum:
Et cui nō poſſum vulnus ꝓhibere ſalutem
Reſtituo: de⁹ iſta meę dat munera curę.
Et modo mortali furioſa ꝑagmina vultu
Nūc nebulis incluſa feror. duco atqȝ reduco
Incolumem. Nuꝑ ſtygij de faucib⁹ orci
Illi⁹ egregiam ſobolem cui martius ardor
Igniferę glandis malas traiecit ⁊ ora
Eripui: medicaſqȝ man⁹ ⁊ pinguis oliui
Pharmacon applicui qđ adhuc mea marmora ſudāt.
Jam ſua ligna Charon gaudens ex ęquore nigro
Appulerat ripę: contoqȝ innixus acerno
Expectabat hians miſerā triſtemqȝ rapinā.
Suſpice pacificos ignes placidūqȝ nitorem
Juppiter eſt depone metus. affabile ſidus
Et ſacrū venerare iubar. fulmenqȝ triſulcū,
Neu metuas: alios clemēs hic mitigat ignes.
Quāuis tātus eat: tantoqȝ effulgeat ore
Si tñ accedas placidis te colliget vlnis:
Sȝ caue vulnificā falcem ſiduſqȝ malignum
Qđ pallere vides triſtiqȝ albeſcere plumbo.
Hac via ſit: moeſtiqȝ ſenis ne ſidera tangas.
Venim⁹ in campos flāmis vbi millib⁹ ęther
Ardet ⁊ obliquo fulgent aīalia circo
In boream cōuerſa caput. Quur ſidera dixi
Clara micāt: quis tot coelū fulgorib⁹ implet:
Dant ne vel accipiūt ignes aliunde coruſcos:

Dixit ad hec ꝟgo. cœlis eſſentia ſimplex
Denſioꝛ eſt ignis: flāma ꝙ̃ʒ denſioꝛ aer
Aere neptunꝰ. cocco iacet infima fundo
Terra humiles ſoꝛtita locos: vbi denſioꝛ oꝛbis
Sole repcuſſo ſplēdoꝛ vibratur: et aſtrum
Dicit̃. at rari penetrātur lumine tractus
Non adeūt retro radij. Quaplurima iunctis
Limitibꝰ coeunt in eodem ſidera limbo
Lacteus efficitur circus: qua lactea fingūt
Ubera iunonis toꝛtos fluxiſſe per arcus.
Proſpice. tam toto pontū ſol deſerit oꝛbe
Et cū ſole caper recto ſe tramite tollens
Surgit: et ex vndis coꝛnu ꝓcul erigit altum.
Auſonię iam p̄ma dies: iam ſumma relucēt
Culmīa gargani: iam lux diſcrimīat agros.

QUalis mouet hos oꝛbes ꝟgo: q̃s tēperat inq̃ʒ
Tante molis iter: cāpis ego ſemꝑ ab imis
Suſpiciēs tanti motꝰ cognoſcere cauſas
Jam pꝛidem volui. tales dedit illa loquelas.
Aetherꝫ mentes q̄ coꝛpa nulla nec artus
Accipiūt magni iuſſu ſubiere tonātis
Munꝰ id: a p̄ma cum fluxit origīe mundus.
Nec laboꝛ eſt illis laboꝛ hic: ſed ſumma voluptas.
Cernis vbi phœbꝰ ſummū iam poꝛrigit oꝛbem,
Perpetuę ſedes animis motricibꝰ illic.
Sed ꝑpera. niuei viden aurea coꝛnua tauri:
Pręcipiti ſub fronte hyades a clune coꝛoſcant
Pleiades vernę. Nobis iam circulus alter
Scanditur. hūc alius curuato limine cingit
Signifer: aut nullę pingūt aīalia foꝛmę:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Nec varios vſquã ſtellarꝝ ſuſcipit ignes.
Lucet eñi glaciemq; refert vitrũq; colore:
Cryſtalliq; tenet nitidos cum nomĩe vultus.
Hinc ſua coeleſtes ſumũt exordia motus.
Hic alios ſecũ magno molimĩe voluens
Raptat:et in boream lentis declinat ab auſtro
Paſſibꝰ:et retro ſua ꝑ veſtigia fertur.
Ultima iam nobis regio flãmantis olympi
Panditur.⁊ ſummi mõſtrat ſe regia coeli.
Suſpice nõ ſolis radios nõ ſideris ignes
Sz totum flãmis circũlambentibꝰ orbem
Surgere in immẽſam tam vaſta incẽdia lucem.
Obſtupui:ſanguis venas ⁊ anhelitꝰ ora
Deſeruit.ſi tot q̃t ſunt modo ſidera coelo
Cõueniant ſoles:magno par lumẽ olympo
Nõ parient:tñi mortalia lumia contra
Non potuere iubar tolli.Contagia virgo
Corporeę molis dixit tua pectora tardãt
Et fragiles hebetãt ſenſus:vbi liqueris artus
Nõ feret hęc ingẽs vllum tibi flãma pauorem:
Pone metus:aude tãtos te inferre ꝑ ignes
Fide mihi.illęſum ſummo te culmine ſiſtam.
Hęc ait:et celſam ſubito me traxit in arcem.
Hic patet immẽſis regio latiſſima campis
Pluſquã noſter eat viſus.ſi dicere fas eſt
Fine caret.tellus ipſi collata ſepulchꝝ eſt.
Et coeco ſpelunca ſinu:quã lubricꝰ humor
Et coenoſa palus diro contriſtet odore.
Nil maius natura poteſt:dum cõderat orbem
Hic regni caput hic mũdi deꝰ eſſe cacumen

Inſtituit:ſpaciũ fulgoꝛ per inane vagatur.
Quantũ non oculis quãtum nec mẽte videm⁹.
Dux oculos defixa ſolo paulũqꝫ moꝛata
Cerne ait:agnoſco magni veſtigia Pauli.
Hoc olim ſtetit ille loco:cũ lumine captus.
Depoſuit ſeuũ virus:ſquamãqꝫ draconis
Exuit:hac iter eſt ad noſtri limina regis.
Accelera.latis illos ꝓcul aſpice campis
Innumeros hoĩm coetus ꝑ floꝛea prata
Ferre coꝛonatas vario diademate frontes.
Et fulgere togas auro gẽmiſqꝫ coꝛuſcas
Scintillare man⁹.hilariqꝫ incedere vultu.
Hi ſunt purpurei reges qui ſacra deũqꝫ
Prepoſuere opib⁹:quos deteſtãda libido
Imperij nõ crudeles nõ fecit auaros.
Si tñ aut turpes maculas poſt fata tulere
Aut iniucũdum terrene fecis odoꝛem
Sub ſtygijs lauere vadis:nam flumĩa quinqꝫ
Has ſcelerꝫ labes ⁊ regna chatartica ſoluũt.
Ille ferẽs mitem toto prioꝛ agmine vultum
Imperij quondã partem romanaqꝫ regna
Viuus adhuc ceſſit Chriſto:generiqꝫ futuro.
Propteã deus hec illi latiſſima regna
Et toto maioꝛa ſolo conceſſit.⁊ ipſum
Regib⁹ his prefecit:eunt ſpacioſa per arua
Maxima cum dulci miſcẽtes gaudia riſu.
Ecce grad⁹ in nos oẽs ⁊ lumina vertunt.
Accelerãt:Tantos vnqꝫ non vidit honoꝛes
Roma potens:Viden ad leuam qui lumĩe claro
Regales prefert aĩos:hic parthenopeus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Nuper tenario veniēs Alfonſus ab orco.
Magnanimę ſaluete aię:ſaluete magiſtri
Belloꝝ quondam:q̄s ⁊ terrenus honoras
Orbis adhuc:tantę ne meo preſtare coronę
Obſequio quicq̄ȝ potero:ſermonibꝰ iſtis
Compellauit eos ꝟgo:Tum parthenopeus
Curuato cū fronte genu ſic ora reſoluit.
Aetherei ſplēdor rutilans ⁊ magna ſenatus
Gloria coeleſtis patrię quę limen emiſti
Sanguine:cui digitos deꝰ ⁊ caput obligat auro.
Cui viuēs addictus eram.parere parati
Venimꝰ:vt dignos meritis reddamꝰ honores.
Sed tn̄ hic nr̄os quiſnā nouus aduena cāpos
Tecū adijt:viuis ne patēt empyrea regna:
Tum ſic orſa loqui ꝟgo.Rex maxime quondā
Magnanimiq̄ȝ ſator regis:niſi noxia primꝰ
Mala parēs fregiſſet erāt hęc peruia viuis
Regna.ſed infoelix legē ſcelus attulit iſtā.
Attamē oīpotēs cui vult pater atria pandit:
Nec leges aditus oīs clauſere:nec ipſum
Latorem vincire queunt.De limine pulchrę
Venimꝰ italię:magnos vbi ſęua tumultus
Arma parāt.vexatq̄ȝ tuos ſors dura nepotes.
Nāq̄ȝ tui proceres regni cōmunibꝰ armis
Dum mutare iugū longoq̄ȝ exire laborāt
Seruitio.bello illuſtrem duxere Robertū
Littore de veneto.Sors eſt incerta futuri.
Sic mea dux:heros aīo non ꝑtulit ęgro
Sed placido ſic ore ſonat.Nos ęquora quondā
Vertimꝰ ⁊ miſeras nimium vexauimꝰ vrbes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Pœnitui:pœnaſqꝫ dedi. Phlegetonte ſub alto
Arſimus:et lōgos ignem portauimꝰ annos.
Scit qui iunctus erat lateri Frāciſcus eodem
Sphorcia ſupplicio:quotiēs plorauimꝰ vna
Blandimēta.dolos.furias ⁊ plurima vitę
Crimina preteritę.ſed nos clemētia patris
Atqꝫ tuę iuuere preces:me nulla cupido
Sollicitat regni:tales cum corpe curas:
Exuimus.certēt ipſi videātqꝫ nepotes
Quid leges ⁊ iura velint.ardentia manes
Expectāt quos p̄cipites in tartara mittāt:
Quos in vincla ferāt:cui ferrea verbera poſſint
Intētare truci inſtātes crudeliter ore.
Viderit hęc cui flāma poteſt ea ſęua nocere.
O vtinā quantas regni mea pignora curas
Juſticię tantas habeāt:tum firma manerēt
Sceptra:nec infeſto reſonarēt claſſica cantu.
Sed regni iactura minor.pietatis ⁊ ęqui
Maxima.diuitias aufert ⁊ regna vetuſtas
At ꝟtus ęterna manet:ſequiturqꝫ ſepultos.
Bella gerāt ipſi.vincant quibꝰ ętheris alti
Fauerit imperiū.generi meliora rogabo
Fata meo:ſortēqꝫ ferant patiētius omnem.
Sic ait:et comites nutu aſſenſere loquēti.
Tum mea cęſaream vertēs in lumia frontē
Sphorcia ꝓgenies pacem Frāciſcus ⁊ arma
Doctus:et illuſtres inter ꝟtutis alumnos,
Inferior nulli dixit Cum veneris illuc
Quiſquis es ad noſtrū qui tam fœliciter orbē
Aduenis inſignem iubeas ſaluere Robertū.

Ille mei ſplẽdor generis: tãtoqȝ nepote
Letor adhuc. vidi caſus vidi illiꝰ omnem
Fortunã miſerãs: ſortẽ iam vicit acerbam.
Et potuit grauibꝰ fatis obſiſtere virtus.
Ille meos priſcum nõ aſpernatꝰ amorem
Seruet vt ante meis gerẽt cũ ſtrenuus arma
Auſpicijs dulces mecũ dum viuẽt annos.
Viuat: et huc animi curas iam porrigat omnes.
Sic ait: et verſus ibat iam paſſibꝰ agmen.
Cumqȝ recędentem cõiecto lumĩe turbam
Proſequor admirãs viden hũc cui plurima mento
Canicies dixit Virgo: bizãtia ſceptra.
Geſſit ⁊ immẽſas tulit in cõpendia leges:
Iuſtini genꝰ egregiũ. Theodoſius illi
Iungitur: et dextro leuũ latus applicat armo
Qui ſequitur Traianꝰ erat: quẽ traxit ab vndis
Tartarcis magni deus ad ſuſpiria verſus
Gregorij. tm̃ pietas ſeruataqȝ ſemper
Iura valẽt. hi quos hederis lauroqȝ virẽtes
Cernis idumea ſignari pectora fronde
Godfridus Caliphę domitor qui regna recepit,
Vſurpata diu: ſolymaſqȝ aſcẽdit in arces
Turbine cũ magno Veneti duces inclyta proles
Et ſacer in tãto primos Adamurus honores
Agmine ſortitꝰ. nitidis Boemũdus in armis
Clarus adhuc Vgo magnꝰ. geminiqȝ Roberti.
Hi ſimul adiũctis coiere in pręlia caſtris
Per Nicomedis agros opulẽtaqȝ regna Nicę.
Perqȝ lycaonios adierũt Reblata cãpos
Reblata quę primos Petro conceſſit honores

Anthiochi cũ iam muros ꝛ nomẽ haberet
Cappadoces. Tyriaſqꝫ domos Sidona potẽtem
Sub chriſti miſerę iugũ. Si vicerit hoſtem
Sceptraqꝫ Parthenopes parere coegerit vrbi
Romuleę longi cũ meta recurrerit ęui
Hęc in regna ferã tota cũ prole Robertũ:
Diuorũqꝫ choris addã. gaudebit: et alto
Corde redundãtem diffundet in ora voluptas
Lęticiam: cũ ſe circũ ſua pignora cernet
Jre per elyſium: terras oblitꝰ habebit
Caſtra per ęternas gradiẽs heroica laudes.
Dixerat. his paucis ego lõga ſilẽtia rupi.
Pande mihi (niſi ſcire nefas) vbi rector olympi
Quos velares habitare ſolet. nam credimꝰ ipſum
Nis altis errare locis: cœlũqꝫ tenere:
Dux mea ſubridens ſupra deꝰ inquit ꝛ infra
Aethereoſqꝫ orbes habitat: ſub ſole ſub aura
Sub tellure latet: ſub dite: ſub ęquoris vndas:
Omnia plena deo. nam ſicut tota ꝑ artus
Corporeos mens vna ſubit ſic vnꝰ in vna
Mundi mole deꝰ: mũdo tñ amplior ipſo
Tendit in immẽſum nulloqꝫ includitur arcu
Sphęra deꝰ viuẽs: centri tumor occupat oẽm
Curuatura locum neſcit: defluxit ab ipſo
Orbis: et in magno quicq̃d cõcluditur orbe
Nec durare poteſt quicq̃ꝫ niſi porrigat ipſe
Auxiliatricẽ clementi numine dextram.
Una tribꝰ virtus vnũ tria numina numen.
Nec nouiſſe ſatis: debent arcana taceri:
Jam chriſti natalis adeſt: cœleſtia magnos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Agmina cōuentus celebrāt: diſcedere tempus
Tūc ego: Me ne graues iterꝝ deſcēdere ad vmbras
Me ne domos iterꝝ luteas iterūqꝫ labores
Ferre iubes: ah me tali ne deijce regno
Dux mea: per ſuperos oro ꝑ magna tonātis
Sceptra: ꝑ hos liceat tecū mihi degere cāpos
Si mortis me dura vetant ⁊ ferrea iura
Quid moror: hi fragiles artꝰ in fruſta ſecētur.
O decor o campi dulces o gloria coeli.
Quid mirū ſi ad regna minꝰ terrena reuerti
Foelices aīę cupiant: Dum talibꝰ oro
In lachrymis nabāt oculi. tepidoqꝫ madebāt
Rore genę. dulces vrebāt pectora flāmę.
Et ſuaui moerore labās vix ęgra ferebat
Membra genu: votiſqꝫ diu flagrātibus arſi.
Tum ꝟgo. quid ſi patrię tibi tota paterēt
Atria coeleſtis: vultu ſi numen aperto
Si ſoliū magni videas atqꝫ ora tonantis:
Te tua regna vocāt: iterꝝ te terra repoſcit.
Hoc ſpoliū mortale lutū eſt. mortalia condes
Membra ſolo: fecēqꝫ ſuis cum ſordibꝰ iſtam
Ante dabis tumulo q̄ꝫ cętera cernere poſſis
At noſtras habitare domos. Si vilibus inq̄ꝫ
Me ſpoliem membris iter hęc in regna patebit:
Non ait ętherea niſi q̄s ex arce vocamus
Huc veniūt. heu me miſerꝝ quem triſtia dixi
Fata vocāt: iterꝝ ventos patiemur ⁊ imbres.
Sollicitoſqꝫ dies ⁊ lamentabilis ęui
Durius exiliū: ſi me tam dulcibus oris
Abijcitis: ſaltē liceat precidere vitam:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Mecū oculos pigraſq; man⁹ et inertia crura
Ferre ſat eſt. hic ſingultus hic ipſa relinquā
Corda: meas iſtinc ſaltē ne excludite curas,
Ibo igit͛: totoſq; dies in funere ducam.
Parce metu dixit virgo, tibi proderit huius
Lucis amor vidiſſe ſinus ⁊ limina olympi,
Te min⁹ interea vitę contagia lędent
Mortiferūq; ſcelus: nec te tua fata grauabūt.
Et quotiēs mecūq; voles nō voce vocabis:
Velle ſat eſt adero. Noſti q̄s ante fauores
Pręſtiterim: poſthac magis experiere ſecūdam.
Hęc ait: et tenuem ſubito diſceſſit in auram.
Tūc ſopor aut aliud fuerit quodcūq; ſoporis
Ora ferēs grauib⁹ mihi ſaucia pectora curis
Liquit: et amiſſi damno triſtabat olympi.
Jam ſupeſt vt te bellor̄ maxime ductor
Admoneā non eſſe tibi cōſortia tantę
Aſpernāda dom⁹: facilem tutāq; miſtrat
Hęc in regna viā pietas: et ſacra nitēti
Relligio veſtita fide: cultuq; frequēti
Dona deo diuiſq; oēs congeſta p aras.
Hoc q̄z non noſtri tm̄ docuere priores
Qui chriſti lauere ſuos in flumine crines;
Verū etiam qui vana ſacris idola pfanis:
Et fragiles coluere deos. Poſt cimbrica bella
Barbaricus templū: ſpolijs predaq; recēti
Struxit: et optato Marius ſacrauit honori,
Bacchus vt eoos victor penetrauit ad indos;
Primitias predę ſuperis ⁊ magna dicauit
Dona Joui: priſci frondes in templa ferebāt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Primus hic et ſpolijs aras cumulauit ⁊ auro:
Scipio cui nomē deuicta Numātia fecit
Templa dedit ſupeꝝ patri: Marcellus eidem
Galloꝝ ducis exuuias. Agrippa ſupbis
Porticibꝰ: grandiqꝫ deos teſtudīe clauſit.
Innocue paci molē rex Flauius altam.
Tullus ab albanis rediēs ſaturnia templa
Condidit. at Scaurꝰ menti: poſt arma Camillus
Gallica delubꝝ fame. Sꝫ maximus omnes
Conſtantinꝰ auos vicit: tot templa ꝑ vrbem
Tot templis ſacrauit opes: vaſa aurea: gēmas:
Signa: ſacras veſtes: caſias. ⁊ balſama cultris
Marmoreis inciſa. crocos. ⁊ cinnama ab orbē
Vecta peregrino. Sic te quē longa coronāt
Prelia: cui ſummā totiens victoria laudem
Preſtitit: in ſuperos gratū: memorēqꝫ tonātis
Eſſe decet. Sicut vetēs iam laudibꝰ equas
Militie: ſic te facias pietate priorem.

Finis

Explicit panegyris in Robertū Seuerinatem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

¶ Fratris Baptiſtę Mantuani Carmelitę theologi ad magnificū comitē Andreā Bentiuolū ſexdecimuirum Somniū Romanū.

Maxime iuſticię cultor. qui clara parētum

Facta: nouis vitę meritis ⁊ honoribꝰ auges:

Uos quibꝰ eſt diuū dono conceſſa poteſtas

Felſinec gentis patrieqꝫ tenetis habenas:

Ambiguos rex caſus artēqꝫ doloſę

Sortis ⁊ ingeniū fallax dep̄hendere fas eſt.

Uer nō vna dies nō vna reducit hirundo

Sic neqꝫ ſolertes breuis experiētia rerum

Fert aīos: vigilās prudentia ſurgit ab vſu

Multiplici: ſicut de mille coloribꝰ iris.

Hac ſine nil tentare boni nihil vtile rector

Conſultare poteſt. ęquas prudentia leges

Et placidę pacis mores cōponit: et omnem

Militię martiſqꝫ viā: parit ipſa triūphos

Ipſa gigāteas vires proſtrauit ⁊ altum

Demolita caput: ſolymo Dauida iacētem

Suſtulit imperio: et regni decorauit honore.

Proptēa a magno tātis Agamennone curis

Neſtor. ab Adraſto vates quē prodidit vxor

Quęrit: in phrygios aſtu cordatus Olyſſes

Plus potuit: q̄ꝫ marte ferox ⁊ viribꝰ Aiax.

Euentus igit̄ rerum cauſaſqꝫ tueri

Atqꝫ vices varias ⁊ coeca pericula ſancti

Eſt rectoris opꝰ: quo ſe patriāqꝫ ſalutem

Seruet: et ad fragilē veniat cū laude ſenectam.

Id meditās: extrema ducem quę fata Robertū

Oppreſſere canam: trepidęqꝫ horrētia noctis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Somnia: lugubrem quę p̄dixere tumultū.
Taliter humanas deꝰ ad coeleſtia mētes
Contēplanda vocat: terrāqꝫ infeſtat vt altū
Aethera q̄ramꝰ: rōne carentia prono
Quę vultu paſcūtur humū: mortalia ſupra
Nil ſperare licet: nobis domꝰ vltima coelū.
Nec minꝰ eſt demens rex qui in vortice tanto
Vult requiē: q̄z qui in medio putat ęquore portū.
Sꝫ iam moeſta grauē referāt inſomnia caſum.
Signa molorchei fugiēs accenſa leonis
Sub q̄bꝰ occurſum triuię indignatꝰ ⁊ vmbram
Palluerat Titan curru pulſabat anhelo
Virginis icarię limen: verſiſqꝫ redibat
Pronꝰ in autumnū radijs: cū triſtia langor
Neſcio q̄s mihi corda premēs ⁊ lumīa toruis
Nubibꝰ inuoluēs frontem cōtraxit opacam.
Moeſtus ⁊ ignorās cām moeroris inertem
Conabar reuocare iocis in gaudia ſenſum.
Nulla erat ignoto pn̄s medicina dolori.
Multa dies ⁊ multa dabāt ſuſpiria noctes.
Quottidie aſſumptis creſcebat viribꝰ ardor
Cordis: et obſcuro vultū pallore iacentē
Polluerat vapor egrediens acherontis ab vnda.
Lux ierat: nigriſqꝫ aderat nox humida pēnis:
Membra toro poſui: curas vt ſomnꝰ inanes
Pelleret: et mētem requies cōpeſceret ęgram.
Turbida imaginibꝰ ſurgūt inſomnia diris:
Concutiturqꝫ graui gelidū formidie pectus.
Territus exilio: noctēqꝫ vmbramqꝫ ſilentē,
Horreſco aſpiciēs reſerāſqꝫ cubicula ſolus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Egredior memorique putās crudelia mente
Somnia ſuſpicio cœlum flāmaſq; micātes:
Atq; malū noſtros verti p̄cor omen in hoſtes.
Pallid⁹ obſcuro ſurgebat Jupiter ore.
Mœſtaq; nec ſolitū referens aurora decorem
Per nimboſa ęgram fundebat nubila lucem.
Horrendūq; ſonās dextra cū fulgure fulmen
Jntonuit ſubito: tempeſtatēq; fragoſam
Turbidus hyberno boreas voluebat in axe.
Tūc audire viꝝ voces lituoſq; tubaſq;
Armaq; et hinnit⁹ acres ſum viſus equoꝝ.
Et graue frigēti murmur veniebat ab arcto.
Attonitus quid tāta ferant portēta ꝑ auras
Dum repeto: curis iteꝝ lentoq; ſopore
Opprimor. et tepido cogor dare membra cubili.
Procubui languens: et mox vt lumia texit
Matutina quies: vmbras incedere triſtes
Aſpicio: et quendā canis altoq; verendū
Ore ſenem ſeſe lateri cōiungere noſtro.
Ardua frons ſ; triſtis erat: miſerādaq; mento
Canicies. atro cōſperſi puluere crines.
Criſpatęq; genę ⁊ viſu caua lumina toruo:
Qualia cū multas inter ſuſpiria noctes
Egerit: atq; diu ſomni contabuit expers
Aeger habet: gelidę nares: exanguia labra.
Et facies ſqualore iacens: cōfectaq; turpi
Ora ſitu: quales lōgi poſt carceris vmbram
Eſſe ſolent bello capti: vel triſtia quales
Cum gemitu veniūt natoꝝ ad buſta parētes.
Ferreus ambibat lumbos atq; ardua toraꝝ

Pectora. delapſo cingebat eburnea ferro
Armatũ vagina latus. ſignata cruẽtis
Ora notis: ambęqꝫ manꝰ et pectus anhelum.
Talis erat qualem Aeneę ſe maximꝰ Hector.
Obtulit in ſomnis: patrios cum flãma penates
Jam raperet: captãqꝫ dolis iam cernẽt vrbem.
Effigies herois erat: qui fortibꝰ armis
Inter mille viros pugnãs pcſt plurima tãdem
Funera: poſt cędes hoĩm dum cędere neſcit
Dum renuit dare terga fugę: cõfoſſus iniquo
Sidere ꝓcubuit ſuꝑ altę ſtragis aceruos.
Territꝰ aſpectu ṗmo: tandẽqꝫ reſumptis
Viribꝰ O tãta qui te ſub imagine dixi!
Nocte refers: coelo ne venis an miſſus ab orco?
Ille gemens triſti duxit ſuſpiria voce
Atqꝫ oculos miſero attollẽs ⁊ brachia geſtu.
Ne trepida dixit chriſti marięqꝫ ſacerdos
Ille ego quẽ tantis ornaſti laudibꝰ olim
Moenia dum peterem coelo romana ſiniſtro.
Ille ego qui viuẽs geſſi tot bella Robertus
Inter equos inter lituos nutritꝰ ⁊ arma.
Stirpe ſeuerinas: crudam doctiſſimꝰ artem
Militię: et caſus vadẽs aĩoſus in omnis.
Huc mea me fatus huc me fortuna redegit.
Magnanimi poſtqꝫ ducis infoelicia fata
Talibus accepi dictis: exorta repente
Corripuere aĩm rapidis incẽdia flãmis.
At velut ardenti glacies cũ liquitur igne
In lachrymas fluxere oculi: pronũqꝫ lacertis
Complectẽs heroa pijs: o maxime dixi

Militię pater auſonię: quē bella gerētem
Barbara cōtremuit totis germania cāpis.
O veneti tutela ſoli: gentiſqꝫ latinę
Pręſidiū cōmune: malis ne regna paterēt
Itala barbaricis iteꝝ ne Rhenus ⁊ iſter
Auſonię populētur opes tua pectora vallū
Inuictis feciſti animis. o ęterna tuoꝝ
Gloria: ſi mortale poteſt occūbere corpus
Immortale manet venturaqꝫ ſęcula nomen
Vincet. ⁊ accipiēt laudes poſt funera ſemper
Incremēta tuę: Noſtris antiqua diebus
Te duce ſurrexit ꝯtus. o clara potentū
Sphorciadū ſoboles. auris vitalibꝰ ergo
Nō frueris: nec viuis adhuc: cruor iſte tuis ne
Fluxit an alteriꝰ crudeli vulnere mēbris:
An ſane barbarice gētis manꝰ impia tantū:
Ille ſuū dixit finē mea fata tulerūt:
Et mens coeca prius de triſtibꝰ eruta clauſtris
Iam videt ęternā fracta caligine lucem.
Fata dei cōſulta voco nō ętheris aſtra.
Que quāuis aliquas habeāt in corpa vires
Cuncta tñ dñm moderatorēqꝫ ſequūtur.
Et nihil attentāt ſi nō videre tonātem
Aſſentire operi: nutuqꝫ fauere ſecūdo.
Nō ſecꝰ ac validis harpe ꝯphenſa lacertis
Non alio torquet niſi ꝙ manꝰ egerit ictum.
Tanta hoīm generi impietas tā noxia mens eſt
Vt coelo dent iura dei. quaſi cymba per vndas
Sponte ſua ſcopulos fugiat ſine lege magiſtri:
Et quaſi per campū voluat ſe biga patētem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Antomedonteę gradiēs ſine verbere dextrę.
Pręſidet vt ſumma vigilās in puppe magiſter
Oſtenditqȝ viā prorę. ſic ſol⁹ ab alta
Sede de⁹ tantę curſus ⁊ pondera molis
Temperat: ex ꝑmę motu vertiginis: horę:
Ex horis nox atqȝ dies: ex nocte dieqȝ
Lunigenę ſurgūt menſes: ex menſib⁹ anni:
Luſtra ⁊ olympiades memoris de nomīe dictę
Et quę centuplici voluūtur ſęcula curſu:
Chiliadeſqȝ cadūt. quaꝝ iam quinta receſſit:
Sexta citis vectata rotis per mane iugales
Ad mediū iam cogit iter: mundiqȝ ſenectā
Ducit: et alterius vitę prenūciat ortum.
Hinc hoīm deus ętates hinc tp̄a rerum
Hinc ſpacia hinc vitas animantū ⁊ fata gubernat.
Ipſe meos fregit ne ſinu miſer ampli⁹ annos:
Cōmunēqȝ piјs fecit cum manib⁹ oram
Elyſium dixere olim: modo dicitis hortū.
Sed vos iſta latēt. At cur ſi lęta recepit
Te regio dixi placidaqȝ in pace quieſcis
Ad quā longa pie mittūt ſuſpiria mentem
Te modo lugentē miſera ſub imagīe mōſtras:
Ut genus oſtendam mortis rn̄dit: et ipſa
Uulnera quę accepi pugnās in marte ſupremo.
Sic qȝ poſt victos manes ſpoliataqȝ regna
Ditis: ab obſcuro chriſt⁹ remeauit auerno.
Nā qȝ cicatrices manuū laterīſqȝ cruenti
Rettulit: vnde fides oīs titubantib⁹ orta eſt:
Tum ſua membratim moeſtus ſimiliſqȝ dolēti
Uulnera detexit tepidum ſudātia rorem.

Unū leua manus qua flectere loꝛa ſolebat
Sub iugulo toꝛax vnū ꝓfoſſus ⁊ vnum
In ſubito martis facies acceperat oꝛtu
Traiectūqꝫ latꝰ iaculo:traiectaqꝫ terga
Sulfureę ſtridoꝛe pilę:cruriſqꝫ ſiniſtri
Truncus iners plūbiqꝫ genu feruoꝛe caducū.
Sz grauius q̄ vocis iter pręcluſerat haſta
Haſta venenato penetrās caua guttura ferro
Dic age dic inq̄ꝫ quādo te numina lętis
Accepere locis reducem licet oīa fari:
At caſus audire tuos extremaqꝫ fata
Quis furoꝛ armoꝝ quę tanta licētia ferri
Te rapuit:quę te curę tenuere cadentē:
Cogimur o vates inq̄t parere:ſed vꝛgent
Auroꝛam titanis equi teqꝫ oꝛgia poſcūt
Sole nouo quibꝰ applaudens lętaꝛ olympus:
Expediā paucis igiꝛ. Vicina Tridento
Caſtra ſub alpinis rapidi trans flumis amnem
Verticibꝰ qua curua ſinu cōuallis opaco
Flectitur:et parue ſuſpectat moenia Petrę
Conſtiterāt:veꝝ obiectu qꝛ montis iniquo
Unda ꝑ anguſtas fauces ⁊ marmoꝛa labēs
Sępius obſtabat nobis quę ſępius acto
Ponte fuit ſternēda via:et natura locoꝝ
Inquirēda pꝛius ſummiſqꝫ adeunda periclis
Barbara gens.et caſtra ſolo metāda fideli.
Ultimus ingēti reꝝ diſcrimine nobis
Pons texendus erat.nouus exploꝛatoꝛ ad agros
Queritur hoſtiles:noſtra ad tentoꝛia lecti
Cōuenere duces italę pudet ędere gentis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Deiectis:ex tāto heroum meus agmine ſolus
Lucius a patrijs laribꝰ qui nuper inermis
Venerat:eſt auſus dubios inuadere caſus.
Ipſe datos igit̃ comites hortatꝰ:et armis
Strenuus aſſumptis iter eſt ingreſſus:et alta
Nocte ſeneſcētis tacito ſub lumīe lunę
Per latera abrupti ſcandēs aſperrima montis
Pręteriijt poſitā ſummis in cotibꝰ arcem:
Subiectoſqꝫ iugo cāpos intrauit:et oram
Dum legit:ecce ꝓcul telis lucentibꝰ hoſtes
Aerea de rupe volāt:nox pallida crebro
Lumīe ſintillat reſonātqꝫ tonitrua glandes.
Lucius immotis animis ⁊ pectore forti
Obuius it:bifidoqꝫ petēs certamīe turbam
Reddidit horrendā ſtragem:ripaſqꝫ ſonātes
Flumīs:et vallem herculeo iam vicerat auſu:
Cum ꝓcul audimꝰ victricem claſſica cantū
Reddere:collapſas generi victoria mentes
Extulit:exemplo iratę vada nauibꝰ vndę
Rupe ſub excelſa infenſiqꝫ ante ora Biſegni
Aggredior.trabibꝰ quernis ⁊ robore ſecto
Fit via:turmatim pedites equitūqꝫ cateruę
Spumātes onerāt fluctus:cymbaſqꝫ natātes.
Et iam trāſmiſſo campis fatalibꝰ amne
Conſtiteram voti compos adituqꝫ reperto
Lętior.heu quotiēs ridet fortuna cauēdum eſt
Altius:ingētes voluebā pectore curas.
Iamqꝫ tridentinas arces rhenūqꝫ putabā
In venetū miſiſſe manꝰ.Nec vota fuiſſent
Irrita:ni ſors dira meū auerſata laborem

Dum properāt tranare acies: exercitus ante
Quā ſimul hoſtiles tot⁹ penetraſſet in oras:
Compoſitū rupiſſet iter: Diſiecta furēti
Vortice cōpages pontē ſubmerſit: et vnda
Cōuulſas rapuit ꝑ ſaxa immania puppes.
Jam qꝫ dies phoebi radijs accēſa calebat:
Ardenti cauam cōuallem accēderat ęſtu.
Hęc erat illa dies: ſęui qua iuſſa tyrāni
Spreuit: et appoſitū vicit Laurētius ignem.
Omine proſtratę mentes ⁊ corda meoꝝ
Contremuere. vident ripis ⁊ flumine caſtra
In ꝑtes diuiſa duas: via nulla relicta eſt
Subſidio: via nulla fugę. ſic numina coeli
Sic ſuperi voluiſtis. eram de reb⁹ agendis
Ambiguus: volui retro veſtigia ferre:
Contractiſqꝫ iteꝝ pontē inſtaurare faſelis.
Mox noua cura ſubit: loc⁹ amne ⁊ montib⁹ altis
Tutus erat: ſol⁹ gelida reſtabat ab arcto
Faucib⁹ anguſtis aditus: quē claudere foſſa
Precipiti inſtituo: ſubitis ne incurſib⁹ hoſtis
Aduolet: et pauido trepident ne caſtra tumultu.
Sꝫ tentare nihil licet aduerſantib⁹ aſtris.
Ecce procul nimbos ⁊ pulueru lēta ꝑ auras
Nubila cōuolui aſpicio attonitūqꝫ reuerti
Preſidiū: et ruptis incuſtodita relinqui
Clauſtra vię ordinib⁹: pediteſqꝫ relinquere parmas
Perniciqꝫ vagos dilabi ad flumīa curſu:
Quis pauor exclamo comites q̄ ignauia tantū
Dedecus hoc infert: hodie vel vincite mecū
Vel ſimul oppetite. ⁊ vitę preponite laudem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Nō eſt mos itali vobis dare terga:ſed hoſtem
Querere:et in pugnas animis preſtātibus ire.
Hic Marius paruo fortē molimīe cimbrum
Fudit:et ingēti preda ditatus et auro
Miles ad auſonios ſcythie tulit arma penates.
State qd ad rapidū morituri accuritis amnem:
Non eſt cū ſuperis bellū:mortalia cōtra
Pectora mortales pugnāt.hūc ſepius hoſtem
Vicimus.et nr̄a hec totiens hauſere cruorē
Barbaricū:tot millia miſim⁹ orcho.
Venim⁹ ad Rheni fines:arcemqȝ Tridenti
Cernim⁹.extremus labor hic:in limine ſemp
Acrius eſt certamē.vbi eſt de limine pulſum
Preſidiū trepido dom⁹ exanimata pauore
Concidit.et cohibet dextras:et porrigit arma.
Sumite tela viri:mecūqȝ in bella redite.
Hic animis op⁹ eſt:fluuiū ſuperare vel hoſtem
Cogimur:hec nobis eſt irremeabilis vnda:
Hāc aciem penetrare leue eſt.ego p̄m⁹ in iſtud
Agmen eam:ſed vos aīos firmate labātes.
His excita velut achuri ſpirantib⁹ auris
Fax accēſa micat virt⁹:clypeiſqȝ reſumptis
Se glomerāt referūtqȝ pedem:dāt claſſica cantū
Terribilē contumqȝ manus cōplexa trabalē.
Tendere in occurſum totis conatib⁹ ardet.
Iamqȝ tridentinis ingēs de rupib⁹ agmen
Euomitur:totiſqȝ ſonat germania campis.
Quadrupedat inſtructe acies abſconditur oīs
Campus:et obſcuris coelū cum nubib⁹ auſter
Sibilat.inſpicāt cuneos alaſqȝ bifrontes

Inſtituūt.lōgoqꝫ abeūt duo cornua tractu.
Tergora tenſa crepāt:tremulis hinnitibꝰ aer
Clangit:et ignitę volitāt vt fulmīa glandes.
Corda repētini terrent mortalia caſus.
Pręſertim nouitate loci cū neſcia turba
Qua ſcit iter neſcit:poſitis cū ſe vndiqꝫ claudi
Autumat inſidijs:longo me hortātur amici
Colloquio ſeruare aīas:et parcere ferro.
Nūc ego ſeu fuerit coeci violētia fati
Seu virtꝰ.quid foemineis me obtunditis inq̄ꝫ
Supplicijs:didici nullo trepidare tumultu
Martis et armoꝝ.nō ſum fugiturꝰ:abite
Quos horrere facit durę pręſentia mortis.
Hic hodie mihi vicendū vel morte cadēdum.
Hęc vbi dicta ferox adeo certamen.et hoſtes
Innumeros cōtra paucis comitantibꝰ altum
Cornipedē immitto:fragiles cōcurſibꝰ haſtę
Diſſiliūt:volitātqꝫ leues per inania trunci
Educti radiāt tremulis ſplendoribꝰ enſes
Scintillāt galeę:crebris ſonat ictibus aura
Ut cū dura ſalit crepitās ꝑ culmina grādo.
Iamqꝫ manꝰ ⁊ tela rubēt:celer oībus adſum
Dux ⁊ miles opem feſſis atqꝫ arma miniſtro
Huc illucqꝫ volans vt pignore Tigris abacto.
At ſocios acuo ꝟbis:ex aggere noſtri
Trās ateſim clamore iuuāt:atqꝫ irrita mittūt
Spicula in aduerſum nō perueniētia littus.
Cunctātes in bella voco.ſed ſegnia vindex
Corda deus noſtris fecit:gelidūqꝫ timorem
Miſit in auſonias mentes;imiſqꝫ medulis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Torpoꝛ inhęrebat. ſoliti ſuperare fugātur
Italidę: pauloqꝫ meis qui hoꝛtatibꝰ ante
Rettulerāt greſſum a fluuio (mirabile viſu)
Vincere cū poſſent aīas in flumīe malunt
Linquere: et ignauo pereūt in gurgite fato.
Excrucioꝛ: coquit impatiēs pudoꝛ itaqꝫ pectus.
Vix potui retro paucos pꝛece flectere lōga.
Cum quibꝰ obijcioꝛ telis: iterūqꝫ repello
Teutonicos: et cęde graui cōpeſcimus hoſtem.
Deferoꝛ a socijs iteꝝ. ſoluſqꝫ reſiſto.
Vulneroꝛ. et iaculis acies me millibꝰ vꝛget.
Vix elapſus eram medio cū in gurgite vidi
Difficile impelli cymbā aduerſantibꝰ vndis.
Et me ſollicito nutu ⁊ clamoꝛe vocabat
Poꝛtitoꝛ. atqꝫ iſtis ꝓpꝛioꝛ iam vocibꝰ inquit.
Dux miſerādę tuo nunqꝫ ſine milite vinces.
Nōne vides: nō eſt tuus hic exercitꝰ. iſti
Auxilijs quoꝝ fidis viliſſima vulgi
Congeries nō ſunt ſoliti tot ſpicula ferre.
Sꝫ iactare cubos: pugnāqꝫ laceſſere pyꝛgo.
Differt: et hęc animoſa tuis certamina teqꝫ
Militibꝰ ſerua. tali me nauita pacto
Sollicitat: fugiāqꝫ grauis fata aſpera pugnę
Supplicat: At paucos comites in marte reliqui
Turpe ratus ſummisiteꝝ me offerre periclis
Eſt aīo furoꝛ et caſus tentare ſupꝛemos.
Interea largus duplici de vulnere ſanguis
Ibat: et exhauſtę fugiūt cum ſanguine vires.
Barbarus ex omni noſtro ad flumīa campo
Compulerat: fatum duplex ⁊ martis et vndę

Nos premit. o comites dixi quo feruida ꝟtus
Quo laudū diſceſſit amor: cur pectore tantos
Concepere metus: et cur nō vincere vultis:
Nōne hoſtes quotiēs animis ⁊ fortibꝰ armis
Egimus: oppreſſi bello iacuere cruento:
Undiqꝫ barbarico rubet oīs funere campus.
Noſtroꝝ gladius paucos abſumpſit: in vndis
Imbelles miſere aīas: germanicus audet
Cum noſtros trepidare videt ſi vertimꝰ ora
Si pauci comitētur: agā hoc de margine turbā
Pręcipitem. dictis equites animātur: et haſtas
Corripiūt: galeiſqꝫ volāt in p̄lia clauſis.
His adiutus equū ſtimulis in bella ferocē
Sollicito: et qua denſa magis certamīa feruēt
Fulmineo curſu irrumpo. germanica cędūt
Agmina: cędūtur magnis clamoribꝰ hoſtes
Turba ruit. creſcit ſtrages miſerāda viroꝝ.
Non aliter q̄ꝫ cum falcem ꝑ gramīa curuā
Meſſor agit: poſitis truncę ceruicibꝰ herbę
Procumbūt. alij pedibꝰ calcantur equoꝝ
Cornipedū ſuꝑ arma labāt veſtigia: pręceps
Fertur eques: figitqꝫ truces in puluere conos
Sunt qui diſrupto manibꝰ fumantia ventre
Inteſtina gerūt. quoſdā dum vellere tentāt
Oſſibus hęrētes haſtas nouus obruit ictus.
Impulſu plębs multa ruit: ſub mole cadentū
Plurima turba perit: clauſo nec anhelat hiatu.
Puluerei lucē inuoluūt ⁊ lumina nimbi.
Attonitę clamore aures: madet omne cruenta
Cęde ſolū: maculatqꝫ fluens cruor arma manuſqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Arma armis colliſa crepãt: pellũtqꝫ trahũtqꝫ
Tela viri ſeuit mauors: et plurima mittit
Ad miſeras lamẽta nurus: et nuncia triſtes
Euerſura domos deſolatura parẽtes.
Ardet vt ingrediẽs tonſos vulcanꝰ in agros
Cum ſtipulas vorat arẽtes: boręqꝫ iuuatur
Flatibꝰ: et prono cũ ſe vaga vertice flãma
Porriget: et multo depaſcit arua fragore.
Armigerꝝ procul aſpicio cui marte furẽti
Sanguineo validaqꝫ manu dura arma mouẽti
Barbara cornipedem chalabꝝ ꝑfoderat haſta:
Ipſe ibat pedes ęre grauis: feror ocyor aura:
Compelloqꝫ virꝝ et iubeo veſtigia ſiſtat.
Dum loqr hoſtis adeſt et equo cõtorquet ab alto
Telum in me frendens: meqꝫ in certamĩa poſcit.
Congredior. capuloqꝫ tenus clamãtis in ora
Enſem adigo vitãqꝫ vomens cũ ſanguine corpꝰ
Pulſat humũ: moriẽſqꝫ cauo ſingultit hiatu.
Quadrupedem morſu rodentem frena ſuperbo
Atqꝫ indignãtem dño parere latino
Magnanimo comiti trado: illi atqꝫ inſuper addo.
Chare comes varijs mecũ iactate periclis
Tempꝰ adeſt fatale mihi: mea funera cerno.
Nec mea differri poſſunt iam fata: dehiſcit
Iam latus: et ſeuũ ſtrinxit p̄cordia vulnus.
Sꝫ neqꝫ me mors iſta grauat: ſat viximꝰ: ętas
Noſtra quaterdecimi trãſit cõfinia luſtri.
Si miſerę paucos vitę deus adderet annos
Non tñ auferret mortẽ. necis oĩbus ęqua
Conditio: et capulo ſemꝑ vicina ſenectus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Adde ꝙ hic claro caſus duce dignus: et inter
Tela viro forti vitā deponere pulchꝝ eſt.
Nec cędes me tāta iuuat: nec more ferarꝝ
Rimari cupio crudeli viſcera dextra.
Pellere vim vi iura ſinūt. ⁊ vulnere vulnus.
Ipſe deꝰ qui lora tenet vitęqꝫ neciſqꝫ
Viderit an meliꝰ caput hoc ſeruare vel hoſtem:
Sed te ꝑ ſuperos oro: lōgęuaqꝫ noſtri
Iura ſodalicij noſtras ex hoſtibꝰ iſtis
Relliquias auferre ſtude: patrioqꝫ reconde
Me tumulo. his dictis iterꝝ pugnare paramꝰ.
Ecce comes quondā meus ⁊ nutritꝰ in armis
Mecū ſphorciacis conto traiectus acerno
Protrahit: fugiente aīa vultuqꝫ ſupino
Sanguineū verſo ducēs in puluere ſulcum.
Lora traho: et triſtē caſum miſeratꝰ amici
Alloquor exanimē. Foelix cui numina tantū
Pręſtiterint: vt poſt validę facta inclyta dextrę
Finiat illuſtrē cita mors ⁊ ſplēdida vitam.
Fata ferāt mihi funꝰ idem: muliebria plumę
Membra decēt: acres animi durataqꝫ bello
Corꝑa non optāt niſi factā vulnere mortem.
Chare vale comes: ante diem q̄ꝫ ſidera claudāt
Suſpicor elyſio tecū me in limine cernes.
Sic efatus agor pernici in p̄lia curſu.
Aedimꝰ immēſam ſtragem: nec ferrea nobis
Tegmina: nō denſę pn̄t obſtare cohortes.
Et iam terga dabāt hoſtes: gens barbara toto
Ceſſerat ex vallis circo: cū ferrea leuam
Glans ignita manū ferijt: mox altera tergū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Percutit:elapſis ſonipes iam liber habenis
Ibat:et obſcura ſenſim mihi lumina nocte
Mors vmbrabat:equus ſpumās ęſtu atq̃ȝ labor
Uictus vbi ꝓſpexit aquas ſe miſit in amnem
Nec rectoris habēs legem procūbit in vndis
Et me ſemianimem ſternit:ſepelitq̃ȝ ſub alto
Gurgite poſt multos vitę mortalis honores
Sic poſui afflictos vi ferri ⁊ flumīs artus.
Mos tandē:totiēs aliȷs illata recepit
Me q̃ȝ.⁊ accepta ceſſauit anhelitꝰ vnda.
Altera lux aderat:cū plębs germanica lugēs
Affuit:vt vita functos trāſferret in vrbē:
Me q̃ȝ dum prędę cupidi ſcrutātur arenas
Et torrētis aquas vnco rapuere tridente.
Agnouere ducē.⁊ ſpoliȷs lętatꝰ opimis
Barbarꝰ elatum tulit in ſua moenia corpus.
In riſus abeunt genitꝰ in gaudia tranſit
Luctus:et inſigni feror ad ſacrata triūpho
Limina ſublimis Uigili:condorq̃ȝ ſepulchro.
Exitus hic vitę.fuerit quę cura cadenti
Quādo audire libet:nec me narrare pigebit.
Prima fuit mihi cura deꝰ.manibusq̃ȝ videbar
Ante coronatū ſpinis ⁊ ſanguine regem
Supplicibꝰ veniam ⁊ ſedes orare quietas.
Miratusq̃ȝ mihi nullos in morte dolores
Nulla dari tormēta manꝰ ad pectora iungi.
Tum mihi notorꝝ fuit ⁊ cōſortis imago
Ante oculos:patriq̃ȝ oīs aſtare putabam:
Et generū:qui nocte oēm explorauerat oram
Strennus:et nulli Illorꝝ laude ſecūdus.

Bentiuoloſqꝫ duos: Vnū cui felſina primū
Pro meritis patꝛ atqꝫ ſuis cōcedit honorē;
Cuius amor q̄ꝫq̄ꝫ ſolitum q̄nqꝫ nitorem
Perdere ſit viſus tñ alto pectore nunq̄ꝫ
Fluxit. et Andream: cuiꝰ ſi munere ꝟtus
Sit donāda pari tellus nō ſufficit oīs.
Tanta fides talis pietas mortalia trāſit
Premia ⁊ ętherei partē ſibi poſcit olympi.
Attonitꝰ fixis oculis preſſaqꝫ manebat
Voce Refrigerius; nec diſſimulare dolorē
Jam poterat. vidi lachrymas: ſuſpiria vidi.
Et dolui tātos hoīem amiſiſſe labores.
Nos inter moriēs natis dare pauca videbar
Languēti mādata ſono poſtremaqꝫ ꝟba.
Hic memorās. mea ꝓgenies fortiſſima bello
Pectora: qui prius eſt vſus vitalibꝰ auris
In fatū prius ire decet: qua viximus ęquū eſt
Arte mori. vobis famā nomenqꝫ relinquo
Perpetuū. mea dent vobis veſtigia legē
Viuendiqꝫ modū. poteram diſcedere ab armis
Tutus: et auecta fluuiū trāſmittite cymba.
At ſeruāda fides vetuit ꝓducere vitam.
Tanta fuit ſemꝑ veneti mihi cura ſenatus
Tantus amor ſemꝑ melior mihi ſanguine ꝟtus
Viſa. nec adriacū potui niſi morte leonē
Linquere: nec moriēs linquo: poſt ipſa iuuabo
Funera ni vires aīo ſenſumqꝫ negabūt
Numina. vos illi ſi q̄d ſuprema parētis
Juſſa valēt: ſi quid pietas: ſuccurrite totis
Corꝑis atqꝫ animi neruis; et barbara veſtrū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Robur ab auſonijs auertat finibus arma.
Viuite cõcordes. fraterni nomĩs auctor
Explicuit quãto cõuerti foedere debẽt
Quos natura parẽs e ſanguĩe fecit eodem.
Militat in bellis amor. eſt in pace voluptas:
Arma dabit pietas ⁊ inexpugnabile vallum
Rebꝰ in aduerſis: erit ⁊ mihi grata ſepulto.
At tu chare puer grai cui nomĩa regis
Indole qui tãta fortes aſcẽdis ad annos
Germanas matrẽq; pia cõplectere cura.
Viuite foelices. ęterno lumina ſomno
Iam mea caligãt: mors occupat ora valete.
Sic fabar moriẽs. circũſtantiq; coronę
Sum viſus ꝑbere manũ: lachrymoſaq; natis
Oſcula ⁊ vxori chariſq; relinquere amicis.
Mox animus tanq̃ coeco de carcere liber
Strenuus emicuit. patuere latẽtia mundi
Foedera. coeleſtis licuit coguoſcere cauſas:
Natureq; vias ęternaq; ſemina rer̄.
Nũc varias riſi ambages vanũq; laborem
Scrutari ſuperos coeliq; arcana volentũ
Tũc ego neſcio qua ſubito vi tractus in altũ
Efferor. et tranans auras ⁊ nubila: coelo
Iam vicinus eram: cũ me Catharina beato
Diuũ cincta choro ſuperas euexit ad arces.
Lętus et a curis liber mortalibꝰ ibam
Nobilior plumis celeri velocior euro.
Ipſa q̃z oſtendẽs hilari noua gaudia fronte
Sic ait. ille tuus qui ſic accẽſa momordit
Corda dolor grauis illa tuę querimonia mentis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Diluit omne nefas animi rubigine terſa
Te ſtygijs exemit aquis: acherontia clauſit
Stagna tibi. tria pãdebat iam cerberus ora
Jamqꝫ aderãt miſſi lemures a limine ditis
Qui te ꝑcipiti raperẽt in tartara curſu.
Anguis vt ętatis viciũ deponit ⁊ annos
Anguſtũ per iter gradiẽs perqꝫ aſpera ſaxa.
Ut panchea ſenex patiẽs incẽdia phoenix
Jgnis odorato renouat ſua tp̃a ſacro
Sic pietas ardens aĩęqꝫ gemẽtis anhellum
Pondꝰ ab infecti ſceleris caligine luſtrat.
Nulla magis tollũt concretã februa ſordem
Nulla animi peſtẽ medicina potẽtius aufert.
Hic nobis viden hos coelos qui ſingula voluũt
Sidera ⁊ octauũ lucere tot ignibꝰ orbem:
Perſpicuũ gelu mũdiqꝫ immobile culmen:
Hic nobis ęterna quies cõceſſa tonantis
Arbitrio. nobis toto licet ocia coelo
Ducere: ſed claro martis tibi tecta ſub orbẽ
Dat pater. inferiꝰ quorſum libet ire licebit
Altiꝰ ire nefas. tua ſit cũ marte poteſtas.
Sic ait: et nitidis pulchꝛ caput abdidit aſtris:
Eſt igit̃ cum marte mihi domꝰ ampla dieſqꝫ
Perpetuus: ſecura quies: ęterna voluptas.
Hic habitãt aĩę illuſtres: quę fata profanis
Accipiũt bellis: ſi ſit miseratꝰ ab alto
Orbe deꝰ. chriſti ꝓ relligione cadentes
Altius admiſſę ꝑ ſumma cacumĩa mundi
Tecta tenẽt: et cuiqꝫ ſua eſt ſatis ampla voluptas
Hia ſpiritibus coeleſtia corpa ſanctis

Plena. dei coelū domus eſt immēſa: puderet
Amplíꝰ his habitare locis: foelicia ſempꝛ
Vulnera q̄ tantis aīm ſoluere tenebris.
Talibꝰ orandi finē iam fecerat heros:
Atqꝫ nouā triſti ſpoliatꝰ imagine formā
Sumpſerat: et clarꝰ gēmis radiabat ⁊ oſtra:
Qualis erat feſtis gradiēs ad tēpla diebus
Splēdidus ⁊ multo Salomō ſpectabilis auro.
Tūc ego qui fuerā caſu triſtatꝰ acerbo:
Jam poſitis animi curis tua funera dixi
Non igit̄ ſunt flenda: quibꝰ de carcere lōgo
Solueris: atqꝫ graues claudis tā fortiter annos.
Vita fuit ꝟtutis opꝰ: mors gloria coelū
Patre tui meliore tenēs. olimqꝫ reſumēt
Corꝑa vitales fatis melioribꝰ aurę:
Cum ſuprema dies aderit: tua poſſidet orbē
Inclyta fama: manet ꝓ te tua clara ꝓpago.
Nō paridis iaculo: nec ab vno victus achille.
Nec lapithas inter pateris ⁊ olentibꝰ vrnis
Occidis: aut diro ſicut Tirynthius igne.
Nō te foemineo mōtana betulia ſexu
Nō te maſſagethū tomyris regina fefellit.
Nō onus argiuo fregit tibi tꝑa ſaxo
Nec: qua morte ferūt perſam cecidiſſe Dariū
Dextera ſeruilis fodit tua pectora ferro.
Nō in pace ſedens armis ⁊ fraudeqꝫ tuoꝝ
Captus obis: quali maculauit cęde ſenatū
Impius in patriā Cęſar: nō tincta veneno
Pocula mortifero ſumis: quo ſęua tulerunt
Poenū fata ducem. nec tu tua viſcera telo

Ipſe tuo lanias: quę ſors miſeranda Catonē
Implicuit: ꝗ eum lucis vitęqꝫ puderet.
Nec pauido xerxi ſimilis: cū milite multo
Funderis a paucis: nec iners aut ocia ducēs
Ruſtica ceu libyę domitor. Si fortibꝰ armis
Si ſuperas animis ⁊ vitę laudibꝰ iſtos
Dicā alias: mortis certe tibi gloria maior.
Nā velut excelſas altis in cotibꝰ arces
Non niſi vi multa ⁊ lōgo molimine duri
Deijciūt hoſtes ſic te nō miſit ad vmbras
Vna manꝰ non vna phalanx: exercitꝰ omnis
In tua fata coit peteriſqꝫ a millibꝰ vnus.
Sꝫ neqꝫ te imbelles indi molles ve ſabei
Pygmei ve breues rapiūt verꝫ accola rheni
Gens durata gelu genꝰ inſuꝑabile ferro:
Quō totiens Romā tum cū ditione p̄mebat
Europę libyęqꝫ vrbes Aſiāqꝫ minorem
Terruit: hi ſuperāt parthos: thraciūqꝫ furores
Quos martem genuiſſe ferūt hi ſpicula torquēt
Panteſilęęa nō inferiora ſecuri.
Et iam certa dies tenebras altūqꝫ ſopōrem
Ruperat: euigilās ꝟba imꝑfecta reliqui.
Viſaqꝫ ꝑ ſomnū tacita mecū oīa mente
Suſpectoqꝫ metu voluēs: ſint ſomnia dixi
Vana p̄cor. ſomnūqꝫ ferant ⁊ ſomnia venti.
Nec dum finierā cum triſtis epiſtola nobis
Nunciat infoelix ⁊ lamētabile fatum
Principis: o nimiū dixi veracia ſi quid
Somnia triſte ferūt: vana ⁊ mēdacia quādo
Gaudia ſignificāt: rebuſqꝫ inimica ſecūdis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Scilicet iſtud erat qđ mens preſaga malorꝝ
Senſerat: et coeco gemitū dabat ęgra dolore:
Moerebatqꝫ tacēs: et triſti pallida nocte:
Ut ſolet hybern⁹ piceis ſub nubib⁹ aer.
Tanta ne tam ſubito ſ͛tus occūbere fato
Tant⁹ honor potuit: tāta expectatio rerꝫ
Occidit in medio tāti molimine belli:
O ſuperꝫ metuenda man⁹: ſentētia ſemper
Aequa: ſed humanę nunq̄ꝫ precognita menti.
Spes hoīm fragilis: fortunaqꝫ lubrica: vanum
Conſiliū. ſenſus hebetes. prudētia coeca
Quot capitur deluſa modis: cū lęta ſecūdat
Proſperitas ſeruare modū: frenare volātes
Neſcit mens humana rotas: ardentia flagrāt
Uota: calet pectus: gliſcit ſine fine libido.
Addit ſe comitē votis audacia mendax
Fertqꝫ ꝑ abruptos ſilices: hebetatqꝫ ſequētum
Lumina ne caſum metuāt: vbi duxit in altū
Pręcipitat. gaudetqꝫ rudi noua murmura vulgo
Ingerere: et ſubitis orbē terrere ruinis.
Proptēa quicūqꝫ loco ſublat⁹ ad auras
Conſtitit illuſtri: ſummā non appetat arcem
Ne peſſum deiectus eat. Uoluere gigātes
Turribus aereis coelos ęquare deumqꝫ
Trudere, de regno: et rerum ditione potiri.
Sed pater indignās animis: op⁹ impulit audax
In latus, ⁊ gentem merſit ſub mole ſuperbā
Dedaleos cōtra monit⁹ puer Icarus auras
Dum ſecat ⁊ leuibus dum tendit in aera pennis
Non tulit hoc titan: ceras ardore liquētes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Soluit: et amiſſis periit labor irritus alis.
Amphitrioniade telis peantius heros
Figitur: et ſpernēs habilē geſtare pharetram
Sumpſit ab herculeis vulnꝰ lętale ſagittis.
Occidit infoelix Phaeton dum lora gubernat
Mortali diuina manu. vidiſſe paternū
Limen: et illuſtrē phoebi tetigiſſe quadrigam
Debuit eſſe ſatis. niſi mens illecta fuiſſet
Auricomi ſplēdore patris. curruqꝫ nitēti
Tutus erat. finem votis audacibꝰ ergo
Ponite rectores orbis. quę ſemꝑ in altum
Euolat et nuſquā veſtigia figit harundo,
Quo magis ingrediꝛ nubes ⁊ ſidera tāto
Ocyus in terras caput eſt verſura caducum.
Mitius ęgrotāt ſi qͥs temeraria pellit
Ex humili fortuna loco: qͥ trudit ab alto
Quādo nulla quies alia cōceditur arte
Triſticiā celeri cupiūt abrūpere fato.
Sed qđ flere iuuat mortes: alienaqꝫ fata?
Nos oīs domꝰ illa manet. dilabitur ętas
Dum loqͥr et celeres torquēt ſua ſtamina parcę.
Qđ ſupereſt: gelido damꝰ inſcribēda ſepulchro
Verba renaſcēti quę a poſteritate legātur.
Clara ſeuerinas tua belliger oſſa Roberte
Hic habitāt. potuit ꝟtus a morte tueri
Nomē ⁊ egregiā mentē: mortalia membra
Non potuit: totū laus eſt tua miſſa ꝑ orbem.
Relligio et pietas aīm comitātur in aſtris;

Finis

¶ Fratris Baptiſtę Mantuani Carmelitę theologi ad. D. Falconem Protonotarium cuiꝰ beneficio ex omnibus periculis eſt liberatus.

Carmen

Debeo(ſed curę prohibēt)ti bi carmīa Falco
Aegraqꝫ mens varijs ſollicitudinibus
Dignꝰ es ęterni cui decernātur honores:
Sacraqꝫ ſolenni cōficienda die.
Sicut em̄ domitis proles Tirynthia monſtris
In ſupeꝝ ſanctas fingitur iſſe domos.
Sic vbi fatalis lacheſis tibi voluerit annos:
In paradiſiacos ibis ab orbe lares
Et niſi relligio viuis ea dona negaret:
Iam tibi lucētes poneret ara focos.
Nec magis adiuuit feſſum labor herculis orbē:
Quā tua gentiles prouida cura meos.
Te duce de ſcyllę canibꝰ de fauce charybdis
Eruimur:placido ꝓfruimurqꝫ mari.
Te duce cum ꝓuo nauis mea remige tutū
Fecit harenoſę per vada ſyrtis iter.
Noſtra Caphareo duce te ſub vertice puppis
Tranſijt.et tyriū qua tulit vnda bouē
Et qua ſeptenos vomit vnda reciproca fluctus:
Euboicos inter. Caſtalioſqꝫ ſinus
Nec potuit nauplus fictis illludere flāmis
Nec pauidam cautes corripuere ratem
Te duce cyclopes immania monſtra ſubegi
Aſt Erymātheus te duce victus aper.
Phaſides ꝛ circes Acheloiadūqꝫ ſororū
Carmen ꝛ harpyas ſtymphalidaſqꝫ fugas.

Te duce Gerionē ꝛ barbara vicimus arma:
Armigerā ſegetem flāmiuomoſq; boues.
Te duce nigrātes erebi ſuperauim⁹ vmbras:
Et caua tartarei fugim⁹ ora canis.
Te duce ſeruatę leges: et iura parentū:
Noſtraq; res maius publica robur habet.
Te duce quaſſatā fulcris meliorib⁹ ędem
Et laceram ſolido ſtruxim⁹ ęre domum.
Te duce pontificis ſummi mihi limen apertū
Et ſancti patuit regia magna patris.
Sic precor immēſi pateat tibi regia coeli:
Teq; ſuū chriſtus collocet ante thronū.
Tot meritis vnū: quo tāgere ſidera poſſis:
Adde: Quirinali limen in vrbe dato.
Cur precor a lateo ſoli ꝓhibemur: an vnq;
In Captolinas vertim⁹ arma domos:
Nō nos ꝓgenies ſenonū: non punica turba.
Non ſum⁹ hyrcanū: ſarmaticūve genus.
Itala gens linguā ꝛ mores edocta latinos
Pauſtaq; de petri relligiōe ſumus.
Cur igitur quotiēs Romana reuiſere tecta
Cogimur: in ꝓpria nō licet eſſe domo:
Da latios Romane lares: da cernere thybrim
Da patrię nobis regna beata tuę.
Auſpice te nobis fas hoc ſperare putatur:
Qui regimen cymbę pontificalis habes
Nos q̄z qui cupim⁹ Romanū extollere nomē
Suſcipiet facili Martia Roma ſinu.
Si fuit Andino mitiſſima Roma poetę:
Nos q̄z quos aluit mintia terra feret.

Aeolus es nobis:pelago dominaris ⁊ aurę.
  Da zephyros noſtrę:remigiūqꝫ rati.
Sic tibi ſiderei dominam placabis olympi.
  Et pluit ętheria iugis ab arce fauor.
Sed ꝑpera.longo lacheſis iam feſſa labore
  Cogitat īmiti rumpere fila manu.
Poſt obitū benefacta manēt ęternaqꝫ ꝟtus
  Nō metuit ſtygijs ne rapiatur aquis.

Ad eundem

Si mea pierius cocuntibꝰ vndiqꝫ riuis
  Aſſidue curret totus in ora liquor.
Nō potero meritas Falco tibi ſoluere grates:
  Digna nec officijs fingere ꝟba tuis.
Ille ſatiſfaciat qui ſe cōtemnere dixit.
  Nec calicis vilem frigidioris aquam.
Ne tñ ignores humilis pia vota Poetę
  Paupere de loculo vilia dona damus.
Nūc tibi Romulea cū nos donaueris vrbē
  De locuplete penu xenia magna dabo.
Nec ſunt quę veniēs minꝰ vt via lęderet ęgī
  Dum ſtudet obſequio noſtra minerua tuo.
Iſta leges qñ veniūt poſt ſeria ludi:
  Cum dabit extremas menſa ſecūda dapes.
Nulla ſuo res eſt ſi ſit data tꝑe vilis
  Apta ferūt magnam tꝑa rebus opem.
Opportuna tibi poterūt ſolacia ferre:
  Tempore ſi fuerint carmia lecta ſuo.

In eundē endeca ſyllabicū

Falco Romulei pater ſenatus
Nemo me:quia ſit ſeuerioris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Vitę relligio:putet negaſſe
Fontis caſtalij beata rura.
Indoctos homĩes fatigat iſta
Simplex ruſticitas:peritiores
Quales Ambroſius Boetiuſq;
Qui mores tetricos:et altiorem
Foelici patriam ſequũtur aura.
Muſas ⁊ ſtudium latinitatis
Complexi fidibus lyraq; morbos
Tollebãt animi graueſq; curas:
Iucunda modulatione fretum
Pennis ingeniũ velut quibuſdam
Sublatũ rapitur:deumq; dulci
Illapſu recipit:bibitq; nectar
Quo menſę ſuperum fruũtur omnes
Hi vere lyrici fuere vates
Sicut pindarus inſulęq; virgo
Leſbi gloria:grandiorq; plectro
Alcęus modulans vetuſtiore
Et Dauid tyrio decorus oſtro
Percurrit citharam manu ſonãtem:
Et ſanctos ſuperis cantat honores:
Hinc laudes veniũt pijq; cantus:
Hinc hymni reſonãt choros per omnes:
Iſtos:poſthabitis minus peritis:
Auctores imitans tuis patentes
Campos auſpicijs perambulabo:
Nec vulgi duce te proteruientis
Nugas iudicium ve pertimeſcam.

In eundem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Dicet adulãdi ſtudio mea carmina lector
In laudes nimiũ luxuriare tuas.
Inuidię morbo pñs male iudicat etas:
Iudiciũ meli⁹ poſteritatis erit;
Credite vẽturi mẽdacia nulla libellus
Ni mal⁹ interpres decipiat habet.

Cur libellus Falco dicatur

Qđ mihi curuẽtur vel crura vel vngula lector
Tale mihi nemo nomẽ ineſſe putet.
Sed qꝛ falconis verſu meliore canendi
Claudit exiguo gloria magna ſinu:
Nec tñ immẽſas licuit cõprehẽdere laudes
Nec fragiles chartę pondera tãta ferũt.
Amphora tyrrhenę quãtum degluciet vndę
Falconis tm̃ pagina noſtra carpit.
Hoc fuerit ſpecimen: reliquã qui cernere mercẽ
Poſtulat aonię phocidis arua petat.

Ad Pomponium

Si mea Falconi placuere poemata forſan
Aedere et a populo iam licet illa legi.
Ipſe etenim cauta verſus appẽdere lance
Nouit: et ingenij lumen, ꝛ artis habet.
Tu ſuperes: cui⁹ ſentẽtia queritur: ac ſi
Sit clarij dictis anteferẽda dei.
Si placet ędantur: ſi diſplicet occule: nam ſunt
Oĩa iudicio ſubijciẽda tuo.

In Falc. Diſt. ad Pont.

Ducere ſopitis paſtor potes ocia curis
Falco tuas Argi more gubernat oues

In eundem

Quod fuit Atride neſtor. Centaurs achilli
Hoc patrię Falco' Pontificūq; patri.
In eundem
Sęcula falconē ſi fortunata tuliſſent
Vel cato: vel fabius. fabricius ve foret.
In eundem.
Sic alios falco ſuperas in reb' agēdis.
Ut libye ſterilē fertilitate ſanū.
In eundem tetraſtichon
Quāta roſis inter neruos eſt gloria flores
Inter aquas nymphis oceanitib'
Inter ſidereos triuię ſplēdorib' ignes
Falco tibi in patrio gloria tanta foro.
In eundem
Uir bonus eſt pr ecio ſua qui cōmunicat ęquo;
Falco mihi gratis res operaſq; dedit.
In eundem
Cur tibi tot bona ſunt ꝛ tam pręſtātia falco?
Cultus ager quia plus fertilitatis habet.
In eundem
Inſignis ꝟtute cato. Pompeius honore.
Tullius eloquio. relligione Numa.
Relligio. probitas. honor. et facūdia tecum
Sicq; viros falco quattuor vnus habes.
In eundem
Cur male cuſtodit tua ianitor atria falco?
Quod ſcit in occulta turpe nil eſſe domo.
In eundem
Cur tibi ſunt dociles ſerui ſine crimine falco?
A ſimili mores accipiūtur hero.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

In eundem

Cur ſors falconē nec leta nec aſpera mutat:
Maſcula qđ virtus pectora firma facit.
Sunt ꝓpria: ſunt qui niteāt ꝟtute parentū:
Falco tuā radiꝫ ſplēdor vterqꝫ domū.
Sed tuus eſt maior. nam quicqđ laudis in oēs
Sparſit auos ꝟtus prodiga: ſolꝰ habes:

In eundem.

Maxima cū doctis cur habet cōmercia falco:
Quod paritas homīes cōciliare ſolet.

In eundem.

Si te triſtis adit quiſquā cur letior exit:
Falco tuū charitas cōcomitantur iter.

In Eundem

Nicomaci nato ſi fas eſt credere: falco
Nō tibi iam laus eſt ſed referendus honor.
Eſt honor. in portū cum puppis ab equore venit
Laudibꝰ inceptum cōtinuatur iter.

In Eundem

Quid tibi cū muſis qui tāta negocia tractas:
Pinguis ager ſiluis: graminibuſqꝫ viret.

In Eundem

Quos alię ꝓhibēt recipit tua ianua falco:
Non tua: ſed populi cōmoda ſolus amas.

In Eundem

Publicolę nomē paries inſcriptus habebat:
Falconis credi debuit eſſe domus.

In eundē: de pareone quaſi pater regiōis

Area falconi pareo cōiuncta vocatur:
Falconem regio ꝓdicat illa patrem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Dant tibi cōciſum laudis cōpendia nomen:
Omnis vt eulogio lingua ſit apta tuo.

In Eundem

Cur geniū fraudas: cur reſpuis ocia falco:
Calcar habet virt⁹ deſidiamq; domat

In Eundem

Cur ſcytha: cur grecus: cur te veneratur iberus:
Utitur officijs quelibet ora tuis.

In Eundem

Argolicas maior tyrias minor verſa: ſed omnes
Aurea falconis ſtella gubernat aquas.

In Eunndem

Cur tua diſtinctis fulgēt ſerpentib⁹ arma:
Philtra min⁹ ſi ſint diſſociata nocent.
Hec homiem ſignāt: qui bella domeſtica ſedat
Et que ciuilis ſuſcitat arma furor.

In eundem

Unde fit vt doctos vocet ad cōuiuia falco:
Ne pars officio tpis vlla vacet.

In eundem

Cognita cur tibi ſunt idiomata barbara falco:
Et toto virt⁹ orbe petita tua eſt.
Pullytropum vates dixit ſmyrneus olyſſem:
Aſt ego te ſanctum pullytropemq; voco.

In eundem

Cur nunq̄ alternis cedūt tua ſeria ludis:
Nempe quod abſtruſum mens tua numen habet.

In eundem

Ora tuas falco reſonant cur omnia laudes:
Eſt laus: et nō eſt dicere vere labor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

¶ In eundem

Cur tibi tam leuis eſt. cur tam iucūda ſenectus?
  Libera qđ vicijs tota iuuēta fuit.

¶ In eundem

Cur tua iam grauibꝰ virtꝰ non frāgitur annis?
  Nec patitur vitę deficiētis onus?
Corpa mens. mentē virtꝰ. deus oīa ſeruat.
  Cur minuet vires louga ſenecta tuas?

¶ In eundem.

Quid valeat ꝯtus ad acerbę ferrea ſortis
  Spicula falconis teſtificatur honor.

¶ In eundem

Cur aliqñ fuit tibi ſors inimica nocēſqȝ?
  Quod ꝯtus fuerit ſemꝑ amica tibi.
Aemula ꝯtuti ſors eſt. q̄s eleuat illa
  Iſta premit criſpo torua ſupcilio.

¶ In eundem.

Cur te diſſimulas? cur nō in honore ſuperbis
  Falco? ſupercilio gloria vera caret.
Sors facit elatos. ⁊ ruſticitate tumētes.
  Et generāt mores corda ſupba feros.
Exhilarās frontē virtꝰ auguſta ſerenā
  Cur placidū. clemens. mite piumqȝ parit.

¶ In falconem. elegia

Dicite falcones habeat cur martia paucos
  Curia. que colitis phocidis arua deę?
Dicite dum tenui ſtrepet Allia murmure. dum ſol
  Urget ab excelſo pectus ⁊ ora polo.
Dum ſemiuſta ſonāt querulis arbuſta cicadis.
  Dum madet. ⁊ muſcis ſollicitatur equus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Dicite ſed neruis nō eſt opus. ore canēdum.
Arridulo media carmen equeſtre die.
Cum dabit ſecura quies meliora canemus
Nūc ſatis eſt celeri ducta figura manu.
Finierā. vocē mox extulit vna ſoror.
Paucaqꝫ diſparibꝰ rettulit iſta modis.
Eſt domꝰ in ſummo ſaxoſi vertice montis
Ardua. quo durū ſemita tollit iter.
Auratꝰ paries gēmis veſtitur vbiqꝫ.
Artis apellę nobile fulget opus.
Hic ſunt q̄ ſophia: q̄ relligione vel armis
Aut aliter ſummū ꝓmeruere decus.
Hic retinet bello pręſtās ꝛ pace robertꝰ
Inter martigenas regia ſceptra duces.
Ipſe ſeuerini generis nitor. ipſe latinā
Militiā pacē iuſticiāqꝫ regit.
Hic eſt caraphiā qui tollit ad ęthera guttem;
Cui placidū mitis nomē oliua dedit.
Hic eſt Romulęę priſco de ſanguīe gentis.
Qui vetēs falco laudibꝰ ęquat auos.
Vidimꝰ hos virides lauri geſtare coronas:
Et loca quēqꝫ ſuo ꝑma tenere choro.
Tota cohors tribꝰ aſſurgit: nec vidimꝰ horꝫ
Quis prior. et cuiꝰ palma ſecūda foret.
Atria ꝑma labor. tecti penetralia ꝟtus
Seruat: in extrema ꝑte locatur honor.
Horrifer labor eſt ꝛ inexorabile monſtrū:
Quale qđ infernas excubat ante fores.
Pectora lata timēt: collū breue: brachia ſetis
Hiſpida: neruoſe marmoreęqꝫ manus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Hic cadmi ſuperāda ſeges: mactanda chimera:
   Atq̧ meduſeę colla ſecāda ferę.
Hic vigil heſperidū cuſtos fallēdus: iaſon
   Hic domat iratos flāmea monſtra boues.
Hic fuit hippolyt⁹ curſū lacerat⁹ equoꝝ.
   Et cito ꝟtutis viuificatus ope.
Nam labor in varias ſolet migrare figuras:
   Nūc leo: nūc aper eſt: nūc bouis ora gerit.
Sicut acarnano eſt de flumie fama deoq̧:
   Qui vada carpathię lata tenebat aquę
Plurima barba: micāt oculi: ſtāt cornua fronte
   Eſurit: et ſicco ſemꝑ in ore ſitis
Sudat: et in rorē facies ⁊ pectora currūt
   Nulla quies: nulla eſt deſidioſa dies
Ilia magna: femur validū: ſine pondere venter:
   Deſinit in latos tibia lōga pedes.
Bile tumet: furit: intrātes clamorib⁹ arcet:
   Uociferat toruū: multiplicatq̧ minas:
Ut reor hoc priſci vates dixere mineruā:
   Nam minuit vires: debilitatq̧ labor.
Qui cupiūt igitur ſanctos intrare receſſus
   Longa prius duro prelia marte ferūt.
Dicitur alcides Ericem qui vicit ab iſto
   Uictus in herboſo procubuiſſe ſolo.
Et niſi certātem ꝟtus miſerata fuiſſet
   Semꝑ erāt ſacrę limina clauſa domus.
Ipſā fores reſerās feſſo totoq̧ labantē
   Corpore porrecta traxit ab hoſte manu.
Huc veniūt homines ꝟtutis imagine ducti:
   Sed refugit verſo territa turba pede.

Hic opus eſt animis: et firmi pectoris auſu:
Vincit quē longę nō domuere morę.
Degeneres animi ꝑmo in certamīe cędūt:
Nec pudet expelli: nec dare terga fugę.
Tamen ad hoc falco pugnare viriliter auſus
Obtinuit fractis regia tecta ſeris
Hicqꝫ diu doctꝰ delubra ſubiuit honoris
Victor. et immēſas inde recepit opes.
Sicut ariſteus poſt victi pręlia monſtri
Repperit occiſo dulcia mella boue.
Et quoniā pauci ſuperāt hęc atria: paucos
Falconi reperit curia ſancta pares.

In falconem

Unde magiſtratꝰ falco tibi gloria tanti:
Quos aluit ꝟtus magnificauit honor.

In eundem

Pulſa redi ꝟtus reuocat te libera roma:
Nam patrię falco regnat in vrbe pater.

In eundem

Eſt alias falco ſuperat qui cęde volucres:
Hic alios meritis ⁊ pietate viros.

In eundem

Praxiteles ſculptor. vates maro: pictor apelles:
Herbipotēs chiron: belliger hector erat:
Muſicꝰ Amphion. Tiphys nauarchus: apollo
Fatidicus: mars vi: maximꝰ arte ſi non
Gnoſiacis Alcon iaculis clarebat ⁊ arcu:
Mercurius linguę munere: caſtor equis:
Automedon currus moderatur. Aranea telam:
Artifices pallas: luna bicornis aquam.

At cōmune bonū Chriſtiqꝫ negocia falco
Curat: et hac illi culmen in arte datur.

In Eundem.

Deſipiūt Romā qui degeneraſſe fatētur:
Romuleos falco laudibꝰ ęquat auos.

In Eundem

Jam Romana ſatis tuto ratis ęquore fertur:
Nam pelagus falco remigiūqꝫ tenet.

In Eundem.

Cur eſt pulſa fames. Romę cur bella quierūt:
Quod cererem falco: temperat atqꝫ iouem.

In Eundem

Arma placēt aquilę parit aurea ſecula falco
Ciuibꝰ: hic chriſto millitat: illa ioui.

In eundem

Omne quirinali ſcelus eijcietur ab aula:
Limen enim falco pontificale tenet.

In eūndem

Quid gemis amiſſas aquilas priſcūqꝫ decorem
Roma: tuus falco te reparare poteſt.
Roma me os inqͦt vexat diſcordia ciues:
Nec ratio ſed iam viuit in vrbe furor
Iſte meus nulla dolor eſt ſanabilis arte:
Deridet medicas iſta podagra manus.
Nō ſi p̄teritos reuocet noua purpura reges:
Non ſi Cęſaribus. Conſulibus ve daret.
Falconem fateor ſi ſpes foret vlla ſalutis
Forſitan erumnas poſſe fugare meas.

In eundem

Quid tibi mecenas quod ſis ſub cęſare falco

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Proderit: excluſus ſi ſit ab vrbe maro.

In eundem.

Quoſdam thraicios audiuit Roma loquentes:
Palluit vltores credidit eſſe gothos.
Nũc ego: dum falco dum regnat Acacius inq;
Roma ſede: et nullo ſollicitare metu.

In eundem

Auget opes alius Romę: ſtudet alter honori:
At ſtudium falco relligionis habet.

In eundem

Cur populo ſemper domus eſt falconis aperta?
Quod ſit honeſtatis iuſticięq; domus.

In eundem

Sceptra tenet falco. Romana catonibus aula
Paret: in aſſyrios ſardanapalus eat.

In eundem

Aurea falconis virtus eſt ſidere maior.
Non metuam rutilę flãmea monſtra comę.

In eundem.

Vidimus aſſueto priuatum lumine ſolem:
Pallida turbato vidimus aſtra die.
Vidimus horrẽdos criniti ſideris ignes:
Et grauis attonito regnat in orbe pauor.
Non ego defectum phoebi te ſoſpite falco
Non metuam fulmen terribiles ve comas.
Non metuam terrę motus: non ęquoris ęſtum:
Non canis ęſtiuo cum furit igne ſitim.
Scimus enim quoniam deus eſt pietatis amator.
Ventura auſpicio proſpera cuncta tuo:

In eundem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Innumeros phoenix: et phoebi nūcius annos
Viuit: amadryades tp̄a longa dec̄.
Secula tot ceruus: tot viuit ſecula cornix.
Aſt hoīm paucis vita diebus abit.
Recte igitur falco maior tibi cura dierum:
Quam ſit opum: redit ęs: nō redit vlla dies.

In eundem

Eſt tibi diuitijs ꝟtus ⁊ honorib⁹ impar:
Cur dat inęquali pręmia lance deus?
Pręmia virtutū non ſunt mortalia: tanti
Nemo voluptates diuitias ve putet.
Eſt tibi ſupremo melior theſaurus olympo:
Vnde tui merces tota laboris erit.

In eundem

Diues es: at croeſo longe locupletior eſſes:
Si meritis hoīm diuiderentur opes.

Ad eundē de ꝟtute ſapphicū carmen

Cum deus magnum fabricaret orbem
Et polos alto ſinuaret arcu:
Juſſit ęterna rutilare pulchrum
Lampade ſolem.
Juſſit ⁊ lunam dubia micantem
Luce ſublimes agitare currus
Et per obſcuras aliena ferre
Lumina noctes
Aureis coelum variauit aſtris
Quę per ingentes reuoluta gyros
Fata diſpenſant: humiliſq; terrę
Regna gubernant.
Aeris tractus auium canoris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Cantibus:terras nemorum virenti:
Fronde:diuerſis decorauit altum,
Piſcibus ęquor:.
Nunc ad argutos philomela cantus,
Guttur aptauit:didicitqꝫ voces,
Pſitacus noſtras:nituit ſuperbo,
Tergore pauo,
Barbaram citrum precioſus atlas:
Ida funebrem peperit Cypreſſum:
Pelion Quercus ſolymę tulerunt:
Balſama ſyluę:.
Et tagus fuluo nociturus auro,
Fluxit:et croeſi viridem per oram:
Lydius curſu properauit hermus:
Inuidioſo
Nunc per humentes pelagi meatus:
Squamea cinctus populi caterua:
Poſt ſuū fluctus equitauit altos
Prothea delphin:.
Hic deus coeli maris atqꝫ terrę
Fecit ornatum:tamen ad decorem:
Mentis humanę magis applicauit:
Artis acumen.
Mens enim ſummo nimium parenti:
Chara:pro vitę ſapienter actę
Pręmio:mundi fuit in beatum:
Limen itura.
Dumqꝫ ei cultum dare ſingularem:
Cogitat:pulchris Areten capillis:
Forte proſpexit ſpacioſa ſolam:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Additus in calatho violis amaranthus eburno:
Et cū purpureo medica mala croco.
De deformi ſtudioſo.
Abdita deformi virtꝰ ſub corpis antro:
Tecta cauernoſis attica mella fauis.
Rex in veſte rudi:lutea theſaurꝰ in vrna:
Fagina gēmato dactylotheca ſinu
De pulchro ⁊ vitioſo
Forma.mephitifero polluta libidinis vſu:
Picta cadaueribꝰ plena ſepulchra nouis.
Foeta venenoſis argētea vaſa colubris:
Oblita tartareo lactea gēma luto.
De deformi vitioſo
Improbitas animi deformibꝰ addita mēbris
Uirus in obſcœno triſte nocēſqꝫ cado.
Frigida limoſus incluſa paludibꝰ hydra:
Turpibꝰ in luſtris dente ſuperbꝰ aper.
In Eundem de virtute
Alcides lapythas:indos deuicit Iachus:
Iſthmiaco iuueni prȩda chimera fuit.
Pelleus babylona labor triſtemqꝫ Darium
Uicit:et iſiacas mēmoniaſqꝫ domos.
Aeſonides fuluū vellus:danaea propago
Borgoneos angues ȩquoreamqꝫ feram.
Cȩſaris occiduo veniūt ex orbe triūphi:
Scipiadȩ libycos perdomuere lares.
His ȩterna dedit laudū prȩconia virtus
Maior.et immēſum fortia facta decus.
Ardua res viciſſe alios victoria maior
Eſt animi fluctus compoſuiſſe ſui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Subieciſſe metus: et debellaſſe timores:
Gaudia ſpemqʒ graui ſuppoſuiſſe iugo.
Proptea̅ longe maior tua gloria falco
Surgit: et armatos vincis honore duces.

Cur boni viri poſthabeantur

Sponte malos homi̅es: et noxia gramina nutrit:
At melius ſemen ferre recuſat humus.
Mitior eſt ꝓpriis: alienaqʒ pignora ſemper
Tractat inhumana dura nouerca manu.
Vir bonus eſt coeli: malꝰ eſt telluris alumnus:
Quos igiť coelum diligit: odit humus.

De co̅muni leticia in magiſtratu falconis

Fuſca prius quare fulge̅t candore niuali
Atria: et albe̅tes explicat aula ſinus:
Cur domꝰ exultat: molles cur leta coronas
Induit: et multa ianua fronde viret:
Barbara cur nitidos velant aulea penates:
Aurea cur pictum ſigna lucunar habet:
Roma ſenes alacri cui nam venit obuia pompa:
Quo ꝓperat celeri tota iuncta pede:
Thybris ouans geſtit: ſicut geſtiuit olympus:
Cum rediit victo iuppiter Encelado.
Hec ego dum medita̅s tacito ſub pectore voluo
Concita vox aures impulit iſta meas.
Fortunam ſuperat ꝟtus: prudentia fatum:
Curat honeſta̅te iuſticiaqʒ deus.
Iſta viris grauibꝰ fecit populoqʒ quirini
Falco magiſtratu gaudia tanta ſuo.

Ad Philippum baueriam.

Turbida nu̅c vrſos clamat nu̅c Roma columna̅

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Eſſe quid attonita pacis in vrbe poteſt:
At niſi falconis ſcirem me mīme tutum:
Jam mea populifer cerneret ora padus.
Proptēa diui repetes cum limina petri:
Ne fluat in longos fac mea cauſa dies.

Ad falconem

Cum de⁹ extructo terras inuiſeret orbē
Cunctaqꝫ de veteri cernēt orta chao.
Nature ex vtero traxit duo pignora: quoꝝ
Nutib⁹ humanę diuiderent opes.
Uirtutē ſortēqꝫ vocāt: temeraria ſorti
Frons fuit: at virt⁹ caſta modeſta proba
Mentis inops orbāqꝫ ferēs ſors lumīe frontē:
Juſticiā neſcit: cōſilioqꝫ caret
At virt⁹ grauis: ęqua ſagax innoxia verax
Pondera menſuras corrigit ⁊ numeros.
Qd̄ iubet vtilitas ꝓtus: qd̄ poſcit honeſtas
Preſtat: inaudita nil rōne facit
Sors autē quicq̄d preceps ſine lege libido
Suggerit: inſtabili datqꝫ adimitqꝫ manu.
Ipſa ſibi ſatis eſt: ipſa eſt ſibi p̄mia virtus:
Sors eſt p̄ter opes ⁊ ſine honore nihil.
Has ſibi: qd̄ nemo potuit ſine numīe: tandem
Eualuit falco conciliare duas.
Nec mirꝫ. qm̄ quiſquis veneratur olympū
Ipſe ſibi coelos ſubijcit atqꝫ deū.

Colloquium inopū de falcone.

Dixit inops inopi ſacram Laurētis ad ędem
Quid facis ad florę triſtis inerſqꝫ foꝝ:
Dum mea: rn̄dit: tractare negocia tento

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Expilor aſſiduis quottidie aucupijs
Res perijt: nec hꝫ finem reꝝ vlla meaꝝ
Quid faciã infoelix: vnde precabor opem:
Optinet expulſa ꝓbitate pecunia Romã
Nec deꝰ in tota poſſidet vrbe locũ.
Quot hoĩes Romę tot eunt ꝑ compita fures
Quos ve canes ſperas experiere lupos
Si lacedemonij: ſcythiam petiere quirites:
Nam lacedemonij furta licere putãt.
At ſcythię populi damnãt: grauiterqꝫ minãtur:
Ut mos cõſulibus cęſaribuſqꝫ fuit.
Omnibꝰ eſſe lupos licet in regione lupoꝝ.
Inter pygmeos nõ pudet eſſe breuem.
Deſipis alter ait: fugat hęc opprobria falco:
Nec ſua ſub tali ſecula labe ſinit.
Ita pete falconẽ: ſine re ſine munere vinces:
Dis ab hoc ſaltẽ fraus aliena viro eſt.

In falconem

Nuper ab exquilijs quoſdã deſcẽdere lętis
Frontibꝰ: et lento vidimꝰ ire pede.
Dumqꝫ meos eadem fero ꝑ veſtigia greſſus:
Et ſequor ęquali preuia terga gradu.
Audio miſcẽtes cõcordibꝰ iſta loquelis:
Uerba: decem breuibꝰ ſubijciẽda modis.
Uidimꝰ antiquę ſpecimen ꝟtutis in vnos
Et fabium curiũ fabriciũqꝫ viro.
Cęſareos aĩos: cum relligiõe catonis
Attilijqꝫ fidem cũ pietate Numę.
Uidimus ardentẽ chriſti ꝑ nomie petrum:
Et celebrem pauli vociferare tubam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Eloquiū marci demoſthenis atq; ſaluſti:
Et geminos: magna cū comitate: brutos.
Cōtinet hos oīs ſancto ſub pectore falco:
Hoq; qđ eſt falco plus habet oībus his.

¶ Ad. D. falc. de morte philippi bauerię querimonia

Maxime vir: patrię pater: et mea gloria falco:
Impulit in luctus me noua cauſa nouos.
Triſtor. ⁊ in tenebras lucē vertere dolores:
Nec mihi nocte datur: nec mihi luce quies.
Baueriam rapuit peſtis Romana philippū
Perdere tam ſanctū mors fuit auſa caput.
Inuidia mors ſiquid miſeris videt vtile terris:
Inſidiatrices mittit ad arma manus
Cur venerāda mori ꝑmiſit pectora ꝟtus:
Cur homini nō eſt auxiliata ſuo:
At de⁹: ęterno ꝓbitas cui foedere iuncta eſt:
In cineres talem cur ſinit ire virū:
Quot mala q̄t clades hęc tāta licētia mortis
Attulit indigno q̄t premit ora ſitu:
Conq̄rimur: nec fert aliquē querimonia fructū
Quottidie querimur: quottidie rapimur.
Si perimat ſęuos: hominūq; cruore madētes
Iuſtius: et lōge mitius eſſet opus
Si cadat euriſtheus aliq̄s ſi infidus olyſſes
Nō eſt qui facinus nō putet eſſe pium.
Iſte nec immiti tractabat ſpicula dextra:
Nec ſeuū rigidi martis amabat opus
Arte regēs acres ſicut theodoſius iras
Mitis: et in nullos ore moleſtus erat.
Omnib⁹ innocuus: caſu trāquillus in omni

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Nec tñ ignauo ſegnis inerſqꝫ metu:
Iſte dioneam venerē: bromiūqꝫ ſubegit:
Votaqꝫ laſciue ſomniculoſa gule.
Fecerat hoſpiciū caſto pia mēbra pudori
Sicut ioſephus: ſicut ⁊ hippolytus.
Nō erat elat⁹: nec inani deditus aure:
Qualis tarquin⁹: qualis et Ancus erat.
Ipſe ſuas cunctis opas donabat amicis:
Officio tota ſedulitate vacans.
Si qñ vacuū temp⁹ ſupereſſet habebat
Siue deus totos ſiue minerua dies.
Languida nec fecit tardos ignauia ſenſus:
Nec vitā coluit ſardanapaliacam.
Peruigil ad mores aīm reuocabat honeſtos:
Menſqꝫ erat ad curas ingenioſa pias.
Inuidie nunqꝫ potuit tabeſcere morbo
Nec dedit atroci corda cremāda foco.
Tot⁹ erat pietas: tot⁹ clementia: totus
Et ſine fraude fides: et ſine labe pudor.
Nō erat argēti cupidus: nō ebrius auro:
Solum animi veras accumulauit opes.
Fortis: et a recto nulla reuocabilis arte:
Quale Nume pectus: quale catonis erat.
Nō labor a reb⁹ iuuenem reuocabat agēdis:
Gaudia ſudor erat: cura leuamen erat.
Ipſe erat irato cōmunis ab equore portus:
Ipſe erat in placido remus ⁊ aura mari.
Nec dum biſdenos cui tranſegerat annos:
Et tam diuitib⁹ mens erat aucta bonis:
Quod longis aliqui vix eualuere diebus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Ille breui prudens tempore factus erat.
Non expectauit canos matura ſenectus:
Ante ſenem ſenuit: vir fuit ante virum.
Quis lepor. et latię fuerit quę gratia linguę
Quę docuit tellus romula teſtis erit.
Teſtis erit locuples noſtri pomponius cui
Gloria: de cuius plurima fonte bibit.
Hic: ſi cōtinuo rerum ſenuiſſet in vſu:
Iſſet ad heroum ſemideumqʒ decus.
Notus erat dirceus ager potauerat vndam:
Quę ſubito vates hauſta deoſqʒ facit.
In viridi grauitas lętoqʒ modeſtia vultu
Grata verecundi ſigna pudoris erant.
Cur fuerit virtus tenero tam clara ſub euo:
Cauſa: velut paſſim dicitur: iſta fuit.
Nam per oliuerij veſtigia ſancta carafę
Aſſiduus coeptum continuauit iter.
Adde quod herebat lateri falconis: et iſta
Integritas ex his tracta duobus erat.
Nam iuuenis mores a cōuiuentibus haurit:
Et calet admoto frigidus igne liquor.
Hi ſunt romulei duo ſidera magna ſenatus
Vnde bonis lumen: pręſidiumqʒ datur.
Iure igitur fratres fratrem defletis ademptum:
Tuqʒ parens ventris pignora ſancta tui.
Heu perijt generis proles clariſſima veſtri:
Heu cecidit veſtrę gloria tanta domus.
Sed memores eſtote pias in ſidera mentes
Ire: nec infernos poſſe ſubire lacus
Viuit in etherio: quem nos hic flemus: olympo:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Et gaudet luteas deſeruiſſe domos.
Deſeruiſſe graues reſoluti corporis artus
Gaudet: et in ſuperum tranſilijſſe choros.
Mortiferam mortem: viuis quę maxima pœna eſt;
Tranſijt: elyſijs perfruiturqꝫ locis.
Nos quoqꝫ lugubri flemus tua fata philippe.
Carmine: deceſſus ingemimuſqꝫ tuos.
Tu mihi tractanti romana negocia ſemper:
Aſſiduas operas: auxiliumqꝫ dabas.
Tu mihi ſolamen: miſeris tu in rebus aſylum:
Tu vada. tu venti. tu mihi portus eras.
Tu mihi feciſti. mea dum pręconia narras.
Egregios inter nomina clara viros.
Propterea quotiens ſacras accendimus aras.
Suppliciter pro te myſtica dona damus.
Tu quoqꝫ ſpiritibus. quorum tibi copia. ſanctis
Mutua pro nobis vota preceſqꝫ dato.

Pugna virtutis ⁊ fortunę

Ebria virtutem fortuna laceſſere nuper
Cœpit. ⁊ huc bellum dicitur orſa modo.
Cur latitat? vanaqꝫ tegis grauitate timorem?
Si ſapis vt iactas. ⁊ potes. arma cape.
Te iuuat obſcuris nugas excudere tectis.
Semiuiros inter fœmineoſqꝫ choros.
Tu tibi ſola places: ſine te nihil vtile dicis
Et populum ficto decipis ore rudem.
Vis phœbea tuis oracula cędere dictis.
Et ſomnos hebetes deſidiamqꝫ doces.
Aſt ego ſublimes animos ad ſidera mitto.
Et decoro gentem nobilitate meam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Regna mihi ſubſūt ⁊ opes et purpura regū
At patiṫ leges terra fretūq; meas.
Tu me ſtulticie: tu me leuitatis vbiq;
Arguis: et nomen polluis ore meū.
Efficiā ne te defendat inertia poſthac:
Si ſapis vt iactas: et potes: arma cape.
Nec lateo dixit fetus: nec prelia quero:
Nec fugio: leges cōſilium q; ſequor.
Si ratio poſcit pugnas: interrita pugno:
Si pacē pfert: ocia pacis amo.
De pietate loqui de religione deoq;
Ad gen⁹ omne iuuat: nam gen⁹ omne rogo
Recta placēt nobis: rōne carētia nunq;.
At populū tali fallim⁹ arte rudem.
Nō phoebea meis: verum tua cedere dictis:
Plena volo obſcenis dicta libidinibus.
Ipſa leues aīos in tartara mittis: et omni
Dedecoras gētes impietate tuas.
Pficis indignos: et regna latronib⁹ imples.
Subq; tuo luget terra fretūq; iugo.
Nec te ſtulticie: nec te leuitatis vbiq;
Arguo. tale tuū dat tibi nomen opus.
Efficiem certe ne me experiaris inertem:
Efficiam gladio confodiare tuo
Deſine deceptrix hoīm fortuna minari:
Nouimus ⁊ mores ingeniūq; tuū.
Fas ⁊ iura times: pro legib⁹ vteris armis:
Nec pudet inſontes pcipitare viros.
Te duce Romani maduerūt ſanguine reges:
Et pleriq; ſua procubuere manu.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Bella moues: nec ſcis motos ſedare tumultus:
Sepius acceſo territa marte fugis.
Nouim⁹ ad Trebiam: Cannas traſimenaq3 arua:
Stulticię vires cōſiliumq3 tuę.
Te rupes tarpeia canit: canit Allia laudes
Et gothus ⁊ fuſco vandalus ore tuas.
Aeſtiferę equiperas nimbū: qui murmure multo
Surgit: et excuſſa languet inanis aqua.
Falconē quotiēs forteq3 inſana robertū
In ſortes auſa es paupertieq3 dare:
Cerne locis vt nūc niteat ſublimib⁹ inter
Purpureos patres armigeroſq3 duces.
Hi ſunt q̄s veſana fugas: cogiſq3 ſubire
Et terra ⁊ vaſto lōga pericla mari.
Alter ad oceanū fineſq3 recurrit iberos:
Dum fidei debet p̄mia ferre ſuę.
Alter in alpinis niuib⁹ ligurūq3 pagros
Viuit: et ad celtas ad ſenoneſq3 fugit.
Et quia militię titulis excellit: et omni
Laude nitet: duplicem foedifragūq3 vocas:
Quis ſit ⁊ eximię q̄ ſit prudentia frōtis
Conſtat: et hoc victi nō tacuere duces.
Nos experta potes quę nr̄a potētia noſſe:
Et qua conatus frāgimus arte tuos.
Diſce viros fortes: et pectora ſancta vereri:
Atq3 meū ceſſa dilacerare genus.
Uere adeo leuis es: tantiſq3 furorib⁹ ardens:
Ut nequeas irę vim cohibere tuę.
Qui pinxit lyciam voluit te pingere montē:
Dum variam fingit multipliceq3 feram.

Ora leonis habes: qꝛ primū pectora faſtu
Tollis: et audaces mittis in ora ſonos.
Hircus olens venter: qꝛ q̃s extollis: in oēm
Deſidiā proni luxuriāq; ruūt.
Nō opus exēplis: q̃r mihi copia maior.
In libyca q̃ ſit copia farris humo.
Ultima ps ſerpens: q̄m de crimine virus
Naſcit̃: et vitiū dira venena parit.
Conſcia mens culpę taxos aconitaq; mandit:
Semꝑ et in tenebras ſuppliciūq; cadit.
His accēſa grauem rapuit fortuna pharetrā:
Et celeri torſit ſpicula multa manu.
Uoce manu gladio iaculis curſuq; fatigat:
Et circūducto ſtrenua pugnat equo.
Fixa manēs eadem inſiſtit veſtigia ꝟtus:
Nec timet inſanā p̄cipiteq; feram.
Aegida nam rapidis chalybū fornacibꝰ vſtam:
Et ſolido clypeos ex adamante gerit.
Fruſtra igit̃ fortuna truci ſuperintonat ore:
Atq; leues circūfertq; refertq; gradus.
Sęuit inutiliter ceu cū graue ſibilat oeſtrum
Obuolitās taurꝫ cornupetā ve bouem.
Dum videt in caſſum ſe mittere tela ꝑ auras
Infremit: et crebro verbere pulſat equū.
Dum furit incaute. miſſiſq; vagatur habenis:
Decidit: et fracto gutturis oſſe perit.
Marmoreo comites moeſtę impoſuere ſepulchro:
Et ſuꝑ hoc quidā carmen ineſſe ferūt.
Hic iacet inſani nūmē mutabile vulgi
Lege carens: ſola mobilitate potens.
Arma capit Iani variaſq; ferētia fruges
Cornua: cum clauo quo vada nauis arat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Tūc ait ex media quidā ſine nomine turba:
Qui varias ſortis nouerat ante vices.
Fidite ſtulti: fortuna fugacior vndis
Nō manet: et certam neſcit habere domū.
Gaudia dum ſimulat: ſubuertere cogitat orbem:
Inſidias ridens exitiūqȝ parat.
Propterea vaſis Agathoclea legimꝰ vſum
Fictilibꝰ verſo dum timet orbe premi.
Diſcite q̄s ſurſum voluit rota pōnē faſtus
Trudet ab excelſo vos mora parua loco.

Ad eundē ꝙ heroico carmīe dicendū ſit

Falco quirinalis decꝰ immortale ſenatus
Quo duce reſtitui poſſent labētia Romę
Moenia ⁊ illuſtres iterū ſperare triūphos
Dūmodo noſtra tuas elegia reponē laudes;
Pergit: et exilem diſꝑgit arundine cantū:
Ecce cothurnato gradiēs heroica paſſu
Muſa meū deriſit opꝰ: quid talibꝰ inquit
Joniū remis audes tranare profundū:
Hic mihi nō Sulmo: nec inerti nauita verſu.
Claudicet: huc opꝰ eſt adſit vel ſmyrna vel Andes.
Nam neqȝ penelopes curę: nō hippodamię:
Nō danaes plorandꝰ amor: non vulnꝰ eliſę:
Parua decēt humiles: ꝑuo breuis hydria fonti
Cōuenit: et ꝑuis ſatis eſt breuis vtribꝰ aura.
Vel pedes incedit media de plebe viator.
Vel querulo vehit plauſtro: vel pau̾pe cymba.
Magnanimis rex magnꝰ equis curruqȝ ſuꝑbo
Fertur: et audaces ſulcat ratis ardua fluctus.
Magna decēt magnos: magno latonius arcu
Vtitur: ingēti mauors accingitur enſe:
Immēſo tonat igne pater: maiora putatur
Surgite ſub vitreo geſtare tridentifer arma:

h ij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Huc igitur phoebea cohors phoebea ſupellex
Plectra lyreq́ʒ volēt: et ſacri gloria fontis.
Huc pluat Eurotas: huc oīa phocidis arua
Certatim gelidos latices ꝛ lactea mittāt
Flumīa: lauretis variaq́ʒ virētia fronde.
Nō ſit in ioniis regio ſine vocibꝰ oris
Nō ſine laude nemus: nulli ſine carmīe fontes:
Illuſtres falconis auos cātate/piamq́ʒ
Primę qui generis prolē claroſq́ʒ nepōtes.
Ipſe q́ʒ altiſono tollat ad ęthera cantu:
Cuncta ſonēt heroa nouū quē rector olympi
Diuoꝝ aſcripſit numero: qui carcere liber
Corporeo implebit de ſedibꝰ ętheris vnam.
Dicite: et illuſtrem trans ęquora mittite famā:
Audiat hęc tanais: mirētur iberica regna:
Et peluſiacas carmen referatur ad aures.
Et didonis ager romanis ęmulus aruis
Audiat hęc: trepidetq́ʒ iteꝝ Romana reuerti
Claſſica: et auſoniis iteꝝ dare moenia flāmis
Scipiadas iteꝝ metuat; dum talibꝰ audit
Nunc q́ʒ Romuleas habitari ciuibꝰ arces.
Trāſeat hęc arabes nigros ea fama per Indos
Et repetat ſcythicos ꝑ ſeria regna colonos.
Palladias artes rimatus in oīa venit
Pphoebeę ſecreta domꝰ primordia noſtri
Fontis: et ęthercam penetrauit lumīe molem.
Sępe meduſeis facūda liquoribꝰ arua
Abluit: et noſtris diuēs remeauit ab oris.
Ipſe iubet paſſim ſanctos adoleſcere mores:
Priſcaq́ʒ coeleſtis renouat veſtia vitę.

Nec peſſum ſinit ire pios: in egena parētes
Compita fert loculos ⁊ in agmina ſemīat aurꝫ.
Ferreus ad Romę populiqꝫ negocia nunq̄
Flectitur: et palmę ſimilis quę pondere preſſa,
Altius extollit ramos: oneriqꝫ reſiſtit.
Strenuus ⁊ ſolers et frāgi neſcius ira:
Propoſite fideiqꝫ tenax: ſine munere nullos
Pro ꝟtute fugit: pro relligione labores:
Nō niſi falconis quicq̄ de laudibꝰ aufert
Liuor. ad excelſos veterꝫ ſe extollet honores:
Nec ſinet extingui gētis monumēta latinę:
Et ſua viuaci decorabit ſęcula laude:
Inqꝫ dies veſtros rediÿſſe videbitur ętas
Aurea: et antiquę ſurget ꝟtutis imago.
Perpetuis igitur circūdate tꝑa ſertis:
Et lauros hederaſqꝫ ferat frondēqꝫ mineruę.
Hęc ait: et ridens elegos humilēqꝫ poeſim
Et caput auertēs indignabūda receſſit:

Finis

Fratris Baptiſtę Mantuani. Tria opuſ-
cula. Dauentrię impreſſa Per me Richardū
paſraet. Anno domini. M. CCCCC. Deci
ma Aprilis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 102